Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

● În acest număr ● În paginile ● În acest număr ● În paginile ● În acest număr ● În paginile ● În acest

SĂ DISCUTĂM DESPRE TINEREȚE, EDUCAȚIE, RĂSPUNDERI

MANUALUL UNIVERSITAR

SPORT

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXII, SERIA II.
NR. 5460
6 PAGINI – 25 BANI
JOI
8 DECEMBRIE 1966

Vizita președintelui Consiliului de Stat, Chivu Stoica, în Etiopia

ADDIS ABEBA 6 — De la trimișii speciali Mircea Moarcăș și Nicolae Popovici: Marți dimineața, președintele Consiliului de Stat al României, Chivu Stoica și soția, împreună cu persoanele care îl însoțesc în vizita oficială de prietenie în Etiopia, au fost oaspeții instituției — Africa Hall — sediul permanent al Comisiei economice a O.N.U. pentru Africa. Africa Hall a fost dat în folosință în anul 1963 cu prilejul conferinței șefilor de state și guverne din țările africane independente.

La sosire, înaltul oaspete român a fost salutat cordial de Robert Gardiner (Ghana), secretarul general al Comisiei economice O.N.U. pentru Africa, de reprezentanții permanenți ai țărilor africane acreditați pe lîngă acest organism internațional. Gazdele i-au condus pe oaspeți prin sălile și cabinetele de lucru dînd explicații asupra activității desfășurate aici.

Înainte de plecare, președintele Consiliului de Stat al României a semnat în Cartea de onoare.

Oaspeții s-au îndreptat apoi spre o altă clădire modernă din centrul capitalei etiopiene unde se află sediul Organizației Unității Africane (O.U.A.).

Secretarul general adjunct al O.U.A., Pojnon Gratine Boudiro, a urat bun venit oaspeților și le-a prezentat pe demnitarii acreditați pe lîngă acest forum african. Apoi i-a informat despre multiplele preocupări ale organizației pentru promovarea unității africane, apărarea independenței și suveranității țărilor membre, pentru progresul economiei și culturii lor naționale.

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Chivu Stoica, a dat o înaltă apreciere

(Continuare în pag. a VI-a)

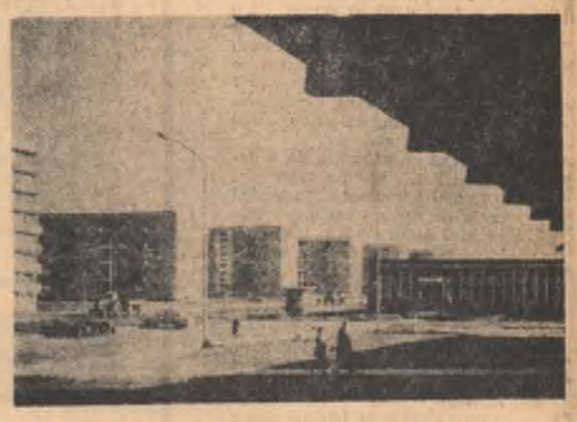

Noi construcții în orașul Brașov
Foto: *AGERPRES*

TINERI PE SCHELELE ȚĂRII

UNIVERSUL COTIDIAN AL CONSTRUCTORULUI

Numărul tinerilor sosiți aici la Hunedoara pentru a-și aduce contribuția la ridicarea noilor construcții din această parte a țării este în continuă creștere. În scurtul timp care a trecut de la venirea lor, au făcut cunoștință cu tinerii existenți mai dinainte pe șantier, cu constructorii mai în vîrstă. Sînt multe de spus legat de prezența acestor tineri pe șantier. În cele ce urmează ne vom opri numai la cîteva secvențe din acest început al vieții de constructor. I-am cunoscut la locurile lor de muncă, acolo unde se pun temeliile noului laminor de 1 300, lîngă furnale și-n alte puncte de lucru, în tabăra Buituri unde locuiesc, sau peste o zi, în apartamentele unui modern bloc destinat lor. Maiștri, șefi de lot, sau de șantiere confirmă într-un glas că aportul lor se simte în mod deosebit. Multe echipe și mai ales cele conduse de Dumitru Doroteanu, Victor Tarța și Ștefan Haracali și-au depășit normele din primele zile. O atmosferă de lucru domnește peste tot, un entuziasm prielnic desfășurării unei munci fructuoase. Mulți dintre ei sînt încă adolescenți, alții și-au serbat majoratul aici; toți sînt uteciști. Aici, în Hunedoara, ei vor contribui la înălțarea unui modern laminor. Timpul va trece, se vor schimba aceste locuri. Nici acești adolescenți și tineri nu vor rămîne la fel. Își vor schimba și glasurile, gusturile, statura, învățînd o meserie, continuîndu-și paralel studiile, vor avea alt vocabular, alte gînduri, sentimente, idealuri. Nici ei nu se vor mai recunoaște pe sine. Poate aceste rînduri au și scopul, printre altele, de a le servi, peste ani, drept o fidelă oglindă a ceea ce au fost în primele săptămîni de șantier.

...S-a întors acum cîteva clipe de la lucru și intrăm în vorbă firesc, parcă ne-am cunoaște de mult. Are două săp-

ION CHIRIC

(Continuare în pag. a II-a)

Un chip dintre sutele de tineri care în aceste zile primesc felicitările colegilor de muncă și de învățătură cu prilejul majoratului: studenta Livia Leucă din anul I, Institutul de arhitectură
Foto: O. PLECAN

CU PLANUL ANUAL ÎNDEPLINIT

PITEȘTI — (de la coresp. noastru).

Colectivul fabricii de plăci fibro lemnoase din cadrul Combinatului de industrializare a lemnului — Pitești comunică îndeplinirea planului anual de producție.

Pînă la sfîrșitul anului se va realiza, după calcule estimative, o producție suplimentară de 4.100 tone P.F.L.

Sosirea unei delegații a Partidului Comunist din Venezuela

Marți, 6 decembrie a.c., a sosit în Capitală o delegație a Partidului Comunist din Venezuela, condusă de tovarășul Jesus Faria, secretar general al C.C. al P.C. din Venezuela, care, la invitația Comitetului Central al Partidului Comunist Român, va face o vizită în țara noastră.

Din delegație fac parte Eugenio Dominguez, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C. din Venezuela, Hector Marcano Coello, membru al C.C. al P.C. din Venezuela, și Jeronimo Carrera, șef de secție la C.C al P.C. din Venezuela.

La aeroportul Băneasa, delegația a fost întîmpinată de tovarășii Nicolae Ceaușescu, secretar general al C.C. al P.C.R., Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., Mihai Gere, membru supleant al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., Ghizela Vass și Ion Iliescu, șefi de secție la C.C. al P.C.R., Constantin Vasiliu, adjunct de șef de secție la C.C. al P.C.R., de activiști de partid.

ANCHETA „SCÎNTEII TINERETULUI"

A FI TÎNĂR

Sfîrșitul unui nou an de muncă prilejuiește nu numai sinteze bilanțiere dar și fericite prilejuri de adînci și sincere confruntări: între noi și posibilitățile noastre, între înaltele comandamente ale timpului nostru și felul în care am răspuns PREZENT la ele. În pragul intrării în cel de al doilea an al cincinalului ziarul nostru vă adresează următoarele întrebări:

1. Ce importanță socială acordați activității dv? Știți cît și cum depinde de dv. ca societatea să-și îndeplinească marile ei obiective?

2. Vă despărțiți de 1966 cu sentimentul îndeplinirii dorințelor dv? Care și cum au fost realizate?

3. Prin ce vă veți aminti de anul acesta, să zicem, peste un deceniu? Ați trăit în acest an o zi memorabilă (care și de ce?) pe care o veți aniversa dv. sau familia dv.?

4. Relatați-ne pe larg dacă ați cîștigat sau ați pierdut un prieten (prieteni) în acest an. De ce?

5. Ce calități vă recunoașteți și ce defecte? Țin ele de educație, instrucție sau temperament?

6. Cum realizați în practica vieții dumneavoastră îmbinarea dintre vis și spirit realist, aliaj propriu structurii originale a generației noastre?

7. Ce specialitate aveți? Faceți eforturi de asimilare a unor cunoștințe ținînd esențial de alte domenii dar care vă pot folosi substanțial în profesia dv? Care și cum?

8. Ce valoare acordați timpului dv. liber: de instrucție sau de divertisment?

9. Sînteți un om la fel de atent acasă, în societate, în colectivul de muncă ca și în locurile prin care treceți? Ce apreciați ca fiind valoros din cîmpul dv. de observație (relații dintre oameni, relații de la locul dv. de muncă, din fenomenul cultural-artistic, în viața familiei, școală etc.?) Cum sprijiniți dezvoltarea și consolidarea elementelor pe care le considerați valoroase?

10. Aveți un program personal pentru anul viitor? Care sînt obiectivele esențiale de realizat în anul 1967 și cum credeți că vor contribui ele, în perspectivă, la definirea personalității dv?

Vă rugăm să răspundeți la întrebările la care prin experiența dv. puteți aduce contribuții esențiale la definirea portretului interior al generației noastre. Răspunsurile vor fi însoțite de numele și prenumele, adresa, profesia și studiile dv. De asemenea, pe cît posibil, ele să fie însoțite de o fotografie personală.

Prima parte a anchetei (folosind răspunsurile care vor sosi la redacție pînă la 20 decembrie) va fi publicată, cu fotografii, în ziarul de Anul Nou.

Utilaje pentru Porțile de Fier

La Uzina constructoare de mașini Reșița se pregătește producția turbinelor de 178 Mw, precum și a altor utilaje energetice, care vor echipa o parte a sistemului hidroenergetic de la Porțile de Fier. La rîndul lor, specialiștii de la noul institut de proiectări de echipamente energetice de aici au și executat proiectele pentru 7 000 de tone de construcții metalice necesare ecluzelor de trecere a vaselor și a căror realizare a fost încredințată tot constructorilor de mașini din Reșița.

CADRAN

LUNA CADOURILOR

Izvorîtă din rațiuni comerciale și inspirată din psihologia socială, luna cadourilor își varsă anul acesta mai abundent și variat cornul său tradițional. În limbaj contabilicesc bunurile sale sînt sintetizate în relația cerere-ofertă. Cererea crescîndă sincronizată cu disponibilitățile materiale ale fiecăruia și oferta unui comerț mai sensibil și nuanțat la gustul fiecăruia. Este un dialog de scenă bună și realistă.

— Vă rog o poșetă pentru... (și urmează caracteristicile personale ale omului iubit).

— Poate aceasta; sau nu, de bună seamă cealaltă cu... (se grăbește vînzătoarea cunoscătoare a gustului fiecăruia). Și are de unde alege...

Omul pleacă grăbit și cu

V. ARACHELIAN

(Continuare în pag. a V-a)

MAJORATUL

HOTAR DE AUR ȘI LUMINĂ

Cu aproape 29 de ani în urmă, mai precis la 4 februarie 1938, un grup de mai mulți copii, adresau Inspectoratului muncii din Galați, o plîngere îndreptată împotriva patronului, care, după ce i-a exploatat toată vara în mod sălbatec, i-a concediat în plină iarnă.

„Sîntem lucrători minori, între 14—16 ani arătau ei — și nu avem nici un sprijin din nici o parte... Am lucrat toată vara cîte 12 ore pe noapte în cea mai neagră mizerie... Acum, în mijlocul iernii, vor să ne dea afară, să rămînem muritori de foame, după ce domnii patroni s-au servit toată vara de noi ca de niște vite de muncă..."

În replică, peste timp, iată mărturiile unor tineri de azi.

Doi constructori navali, SAVA OLTEANU și ZAMFIRACHE LUNGU, aflați pe a 18-a treaptă a vieții, ne-au declarat:

— Eu, spunea Sava, la 18

TUDOREL OANCEA

(Continuare în pag. a V-a)

DE CE AȘTEPTAȚI SĂ APARĂ DIN SENIN „POMUL LĂUDAT"?

Nu se poate spune că în orașul Focșani nu există o tradiție în organizarea diferitelor acțiuni educative dedicate celor ce au ajuns în pragul frumoasei vîrste de 18 ani. Mulți dintre tinerii trecuți de această vîrstă își amintesc cu plăcere de întîlnirile cu activiști de partid și de stat, cu fruntaș în producție, de reuniunile la care au luat parte, de discuții interesante privind profesia aleasă, noțiunea de „cultură generală" etc.

Dar ce păcat că despre asemenea lucruri nu se poate vorbi decît la timpul trecut, în timp ce sărbătoarea „majorilor" din acest an bate la ușă. Este drept, se preconizează pentru acești

VASILE MOINEAGU

(Continuare în pag. a V-a)

Studiu într-una din bibliotecile din Baia Mare

INSTALAȚIE DE DETERMINARE A CONȚINUTULUI DE GAZ METAN ÎN CĂRBUNE

După ample studii, stația de cercetări pentru securitatea minieră din Petroșeni a realizat, în colaborare cu Institutul de fizică atomică din București, o instalație de determinare a conținutului de gaz metan în cărbune și a vitezei de degajare a acestuia. Concepția și proiectul aparține inginerului Dumitru Ionescu din Petroșeni.

Cu ajutorul instalației respective se cercetează probele de cărbune provenite din lucrările de explorări, ceea ce creează astfel posibilitatea ca încă din faza de proiectare a noilor mine să se cunoască cantitatea de gaz metan ce se va degaja din stratele ce urmează a fi exploatate. Aceasta permite depistarea zonelor predispuse la erupții de gaze și, deci, la stabilirea din timp a măsurilor de securitate ce trebuiesc luate în astfel de condiții.

(Agerpres)

PROVERBE

În situații neproverbiale

Victor Kernbach

Cu vorbe îmbolditoare
Îl atinge unde-l doare.
ANTON PANN

Vorbim cu venerație de străvechiul anonim care a făcut întâiul foc, sau de cel care a născocit roata, dar nu prea vorbim despre omul care a inventat primul salut. Și se pare că acela era mai important.

Strîngerea de mînă apare poate că o dată cu unealta sau chiar cu omul, pentru că animalele, după cum știm, nu se salută decît în fabule. Doi oameni necunoscuți s-au întîlnit cîndva în pădure și, fiindcă nu se dușmăneau, și-au arătat fiecare palma deschisă ca să se vadă că nu aveau piatră ascunsă în pumn. Fără gînd ascuns; gîndirea era încă un lux. Mai tîrziu, oamenii se opreau din mers pentru o strîngere de mînă. Convenție? Firește că da, însă fundamentală: un limbaj. Sau, mai mult, civilizație.

Sărim peste sutele de milenii, și azi, într-un tramvai... Inventînd salutul, bărbații aceia de demult nu inventaseră încă lama de ras, totuși au început încă în peșteri să utilizeze briciul de silex, care măcar tăia părul. Iar mai tîrziu, tinerii egipteni sau greci, maiași sau romani, se duceau la bărbieri. Este drept că acum două sau trei sau cinci milenii, nu existau încă beatnicii.

Dar pletele și bărbile cresc după calendarul naturii și copilul cu barbă e numai o metaforă. Cu natura te mai poți războ ca să grăbești progresul. Pentru asta faci cît mai puține lucruri zadarnice. Românul zice: dracul cînd n-are ce face își cîntărește coada. Undeva în Orient se mai spune: dacă n-ai ce face, prinde șoareci pentru pisică. Iar Einstein scria: E = mc². Se află asta oare din comerțul cu fotografii de actori practicat de unii adolescenți care poate vor apuca astronava fotonică? Nu, dar timpul trece și prin uși închise, iar pletele nu sînt necesare, de vreme ce casca de cosmonaut nu solicită alt conținut decît capul.

Generația școlară de azi știe și nu știe exact ce misiune îi va rămîne în deplină răspundere cînd o s-o contemplăm din bătrînețea ultimilor noștri ani. Nu, nici bani de înmulțit, nici moșii de întins, nici sărăcie de blestemat. Această generație, născută după Hiroshima, după botezul cibernetic și în timpul zborului primilor cosmonauți, va avea — zicem noi, deocamdată — de înlocuit mîncile grele de calcul și povara cu operațiile mașinilor electronice, de cîștigat o etapă grea a luptei cu natura, de asigurat triumful prieteniei în lume o dată cu consolidarea sentimentului planetar și de făcut călătorii în Marte și Venus, probabil curente.

Cîte, cîte probleme are adolescența!... Dansul, visul, cultura, politețea, afectele, timpul. Cei patru „beatles" sînt niște cîntăreți de mult originali, dar cu cît mai interesanți sînt de exemplu, Shakespeare și Norbert Wiener.

Luna va fi în curînd un continent al Pămîntului, așa că lumina ei rece și-a părăsit aura romanțioasă. Și atunci de ce să îngăduim sufletului să înghețe, adică să facă nedoritul pas spre egoism, cu sau fără pantaloni evazați?

Am observat, ca tată și cetățean, totuși cîtă francheță s-a organizat în această generație puternică și sănătoasă, care alunecă în impasuri numai cînd marea energie a căutării se canalizează prost. Dar francheța asta e un cîștig al istoriei. Nu trebuie să dea nimeni crezare unor dulci reatanțe de ambiții filistine păstrate în safeul minciunilor convenționale: acestei tinere generații nu-i place dulcegăria, și ea n-a cunoscut nici amărăciunile bătăliilor și războaielor purtate de noi.

Iată de ce m-am gîndit, după acest preambul, să mă opreso din cînd în cînd la un proverb, pe care să-l confrunt cu vremea de azi. Proverbul nu e numai înțelepciunea experienței milenare, e și delicatețe morală. Anton Pann știuse asta atît de bine! Sper să fie de folos tinerilor aceste confruntări indirecte. Mă gîndesc și la un proverb oriental, care spune că nu se bagă cîlții în ureche cu pumnalul. Proverbele, știu totdeauna foarte mult. Mai mult decît Johnny Hallyday. Ele știu aproape totul. Trebuie recitite doar în alt context. Fiindcă să nu uităm că bunicii acestor tineri nu știau, de pildă, că lumina zboară, dar să mai fi auzit că se și curbează...

Pregătiri pentru spectacol

Foto: *N. STELORIAN*

UNIVERSUL COTIDIAN AL CONSTRUCTORULUI

(Urmare din pag. I)

tămîni de cînd muncește pe șantier și s-a obișnuit cu peisajul industrial al Hunedoarei, dominat de înălțimea furnalelor și a coșurilor prin care ies scîntei și nori de flăcări. Are 17 ani și se numește Alexandru Vălean. Aflu apoi că e din comuna Ceanu Mare, raionul Turda.

Are în mînă două plicuri. A scris tatălui său și unui prieten din sat. Îmi citește cîte un fragment din fiecare scrisoare. Îi scrie tatălui său: „No, tăticule, să știi că n-o să viu prea degrabă acasă. Pe șantier e bine, muncim cîte opt ore și m-am împrietenit cu băieții din echipa mea și cu alții din alte echipe". Unui prieten, anume — Ion Macavie îi scrie: „Dragă Ioane, prea bine să știi că aici e bine, că lucră fiecare după putere, că e bine să vii și tu".

Alexandru Vălean muncește la fundațiile laminorului de 1 300. Ceea ce am spus pînă acum despre el reprezintă fundația sufletească a viitorului Alexandru Vălean. Adolescentul de-acum cu surprinzătoare accente de gratuitate, prevăd că va crește frumos. Dovadă e uneori lucru e faptul că fruntea i se faurăește ușor atunci cînd un tînăr constructor se apropie de noi și-l solicită să se înscrie la o formație artistică pe care vrea s-o înjghebeze el. Se entuziasmează și se declară imediat de acord. Vin și alții și se stîrnește o discuție înflăcărată despre ce anume să facă mai întîi. Unul spune că el știe să cînte la acordeon, altul la vioară, al treilea la clarinet. Alexandru Vălean rîde și declară că el știe să danseze ca la Ceanu Mare.

Cîmpul de influență al colectivului le stimulează liniile de forță individuale, aspirațiile acestor tineri spre devenire fructuoasă. În aceeași situație sînt și Ion Taloș, Nichita Zegrean, Ion Silveșan I și Ion Silveșan II. Cei doi tineri constructori Silveșan m-au primit în noul lor apartament unde ei se instalaseră de cîteva minute. Pe fețele lor, adolescența încă mai plutește ca un abur ce le înfrumusețează trăsăturile.

...Transcriu din carnețel cuvînt cu cuvînt: „Sînt dintr-o comună din regiunea Argeș. Am fost nouă copii acasă. Pe 7 trebuia să-i țin după mine. Aveam o văcuță și un bou șchiop și cu acela trebuia să ar pămîntul. Într-o zi a venit un instructor de la comitetul raional al U.T.C., ne-a convocat și ne-a spus că la Hunedoara e nevoie de oameni, că trebuie să se construiască un laminor și cîteva furnale. Dimineața m-am sculat pe furiș pe la 5—6, mi-am luat un cadru de pîine. Aveam în buzunar 10 lei pe care mi-i dăduse bunica: bani de drum. Așa am ajuns în Hunedoara".

Nu, nu-i vorba despre un tînăr de acum, ci de un fost brigadier ce astăzi este maistru la I.C.S.H.... Faptele relatate au avut loc în 1953. Atunci, la chemarea C.C. al U.T.C., tineri din toată țara s-au îndreptat spre Hunedoara. Printre ei era și Florin Niculescu. Ei au fost brigadieri potrivit posibilităților de atunci: au locuit în barăci, au muncit în condiții foarte grele, noroiul fiind pînă la genunchi iar utilajele rudimentare și puține. Mulți dintre ei au devenit, între timp, maiștri și ingineri, și-au îmbogățit biografiile spectaculos.

Da, generația lui Florin Niculescu și-a făcut și își face datoria. Ei au zguduit timpul cu faptele lor. Vor fi la aceeași înălțime tinerii constructori de acum? Fără îndoială. Stau împreună cu maistrul Florin Niculescu în apropierea fundațiilor laminorului de 1 300. Acesta va fi construit de noii constructori, de echipele lui Dumitru Doroteanu, Ștefan Haracali, Augustin Biro, Victor Tarța, Aurel Bunchiș etc. În imediata apropiere a locurilor lor de muncă se înalță hala laminorului bluming unde oțelul incandescent capătă profiluri semețe și necesare. Cînd acești tineri constructori au sosit în Hunedoara, foștii brigadieri le-au încredințat steagul lor de acum 14 ani, steagul cu care mergeau pe șantier, în fața căruia săptămînal prezentau raportul realizărilor obținute de ei. Am asistat la un careu al noilor constructori. Primul a prezentat raportul Dumitru Doroteanu:

— În săptămîna care a trecut, brigada pe care o conduc, muncind la fundațiile noului laminor de 1 300, a depășit planul cu 16 la sută.

Ca dintr-un singur piept, 800 de tineri constructori au strigat de trei ori „ura" pentru succesul obținut de brigada lui Dumitru Doroteanu.

...Deși a trecut abia o jumătate de lună de cînd acești tineri au devenit constructori, putem afirma că ei au început să formeze un colectiv cu promițătoare unicitate. Toate aspirațiile, toate tendințele spre bine și frumos își găsesc aici teren prielnic pentru dezvoltare. Din contră, abaterile (am spune, inerente în această fază) sînt sancționate de acest colectiv cu toată forța de care dispune. Tinerii constructori i-au scos în fața tuturor pe Iosif Munteanu și Gh. Andor discutîndu-i sever pentru indisciplina lor. Gh. Andor a fost criticat că nu se comportă loial față de colegii săi, că se grozăvește în fața celor ce au o statură mai mică. Acolo, în fața tuturor, și-a lăsat privirile în jos mușcîndu-și buzele de amărăciune. Uteciștii nu pot tolera asemenea practici netovărășești.

Colectivul tinerilor constructori de la I.C.S.H. a criticat apoi întreaga echipă a lui Ion Pișchiș care într-o zi nu s-a prezentat la lucru pe șantier. Motivarea adusă de șeful de echipă — nu s-au putut trezi dimineața — a fost considerată cu totul neserioasă. Constructorii au luat cuvîntul și au arătat adevăratele motive, cerîndu-i întregii echipe a lui Pișchiș să se încadreze în disciplina de șantier.

Colectivul acționează cu multă eficacitate. Acum se constituie ultimele organizații U.T.C. din cadrul brigăzilor. Posibilitatea de acțiune va spori și mai mult. Comitetul U.T.C. de la I.C.S.H. are datoria de a ajuta cît mai mult aceste tinere organizații pentru a desfășura o activitate rodnică.

Constituirea și continua întărire a colectivului tinerilor constructori ce muncesc pe șantierele din Hunedoara presupune, desigur, eforturi din partea tuturor organelor ce răspund de îndrumarea activității lor. Aceste eforturi au început încă de la recomandarea lor de a deveni constructori, de către comitetele raionale și regionale ale U.T.C. E de remarcat în acest sens munca depusă de activiștii U.T.C. din regiunea Cluj care au desfășurat o activitate concretă, plină de răspundere. Ei le-au creat tinerilor imaginea muncii pe șantier și apoi le-au recomandat să devină constructori, însoțindu-i pînă la Hunedoara și rămînînd acolo și în prezent, ajutîndu-i zilnic în acomodarea cu noua viață. Nu același lucru putem spune despre comitetele regionale ale U.T.C. Crișana, Maramureș și Mureș-Autonomă Maghiară. Lotul de tineri veniți din regiunea Mureș-Autonomă Maghiară a fost însoțit de un activist al comitetului regional al U.T.C. Dar, contrar oricărei așteptări, a doua zi el a plecat imediat fără măcar să treacă pe la Comitetul orășenesc al U.T.C. Hunedoara, deși era neapărat necesar. A plecat spre Tîrgu Mureș împăcat că „s-a achitat de o sarcină".

Pentru că am ajuns aici considerăm necesar să atragem atenția comitetului U.T.C. de pe șantier că trebuie să acționeze cu multă operativitate pentru rezolvarea problemelor complexe ce se ridică și să cuprindă în activitățile pe care le organizează pe toți tinerii, mai vechi sau mai proaspeți constructori.

Unele deficiențe se prezintă și în activitatea conducerii I.C.S.H. sau a șantierelor unde muncesc tinerii constructori. Conducerea I.C.S.H. a solicitat constructori, dar nu a avut grijă să le pregătească din timp toate condițiile necesare.

Credem că ar fi normal ca în această perioadă tinerii să simtă mai mult prezența tovarășilor din conducere în toate locurile unde acest lucru este necesar, iar direcția administrativă (director Alexandru Gostian) să rezolve fără întîrziere problemele ce le ridică prezența pe șantier a acestor tineri.

În aceste zile tinerii constructori se mută în blocul destinat lor. Pentru buna organizare a timpului liber, comitetul U.T.C. avea datoria ca împreună cu comitetul sindicatului să ia din vreme măsurile care se impun. Trebuie neîntîrziat amenajate cluburile prevăzute pentru fiecare scară și înzestrate cu cele necesare. De asemenea trebuie venit în întîmpinarea dorinței majorității tinerilor care vor să formeze echipe de dansuri, formații instrumentale etc.

★

Activitatea tinerilor constructori de la Hunedoara este rodnică și, după cum s-a văzut, colectivul s-a închegat în liniile sale principale. Deși a trecut puțin timp, ei s-au acomodat la noile condiții de viață și de muncă, și-au depășit normele stabilite și promit să devină oameni de bază ai șantierului. Aportul lor la construirea unuia din marile obiective ale industriei noastre siderurgice este relevat de fapte și se dovedește a fi în plină creștere.

DE LA DEVA LA PITEȘTI —

„HAI NOROC ȘI SĂ TRĂIEȘTI!"

Este cunoscută, îndeobște, urarea românească — „Hai noroc și să trăiești!" — conținînd în esență ospitalitatea aleasă a poporului nostru. De zile mai multe ori, întovărășită de un pahar cu vin bun, ea este rostită frecvent la evenimente mai deosebite de viață și muncă — în familie, alături de cei dragi, la aniversarea unui prieten — ca și, mai simplu, cu prilejul obișnuitelor bucurii de peste an.

Evident, urarea este auzită și la restaurante. Este-un astfel de decor am intrat-o, iarăși, recent în cîteva ipostaze cu totul aparte, cîndate, nefirești chiar.

Dar să dăm glas faptelor.

Quintetul Alegro și Jenny Iliant din Tg. Jiu

Restaurantul „Transilvania" din **Deva**. Construită cu numai un an în urmă, modern și spațios — amplasat în centrul orașului — localul te invită să-i treci pragul. Ceea ce am și făcut. Totul este așa cum și-ai dori să petreci o seară plăcută, pînă la apariția orchestrei. Însă. Patru perechi de pantaloni cuprind patru cămăși albe, pe care se lăfăie patru cravate a căror culoare e greu s-o mai identifici. O a cincea pereche de pantaloni, de data aceasta dangarezi, tinuți și tighelați, cu o cămașă deschelată ostentativ și vulgar strînsă într-o vestă roșie („șeful" trebuie să se „distingă") peste care se răsfrîng reflexele nichelate ale saxofonului dă cu un gest teatral, de noge demodat, tenul. După care cele patru perechi de pantaloni — împreună cu cămășile respective, firește — prind să se umfle și să se derumfle, scotind fiecare, pe un ton mai înalt sau mai răgușit, sunete de trompetă, baterie, pian și contrabas. Și sforăiturile cresc, se amplifică pe treptele înalte ale „muzicii moderne", în raport invers proporțional cu bunăvoința celui din urmă consumator. Și-o tot ține așa, pînă pe la cîntatul cocoșilor de miezul nopții, cînd aceeași voce din întuneric te avertizează amabil: „Dragi consumatori, vă dorim noapte bună".

Fantomas... se deslănțuie

La Pitești am ajuns într-o duminică. Ghidînd pentru reporter să piele tocmai într-o asemenea zi, cînd toți responsabilii de localuri se îngrijesc, cu o preocupare excesivă, ca restaurantul „lor" să aibă o „ținută" mai aleasă, cînd orășenii își îmbracă ahii cîmbetul lor de zile mari. Intrăm în cel mai luxos restaurant, „Argeșul". O sală mare la parter, o scară interioară, și alte cîteva sus, încăperi și separeuri, drapate cu catifea — locul unde se află, de altfel, și „sediul" orchestrei. Și fiindcă am ajuns la orchestră — să-i dăm drumul fără comentarii. Imaginați-vă cîteva figuri tipice de trimeri din „D-ale carnavalului", strînși în niște haine țesute din fir de lamé, purtînd niște costumele medievale, cîntînînd din foarfeci, pieptene, acordeon, pian, baterie și contrabas, tăind cu tipetele lor ți ale unor cîți mahmuri și permanenți) fumul dens al încăperii și veți avea imaginea a ceea ce se cheamă la Pitești „o seară petrecută frumos". Aproape de miezul nopții apare și... da, ați ghicit... Fantomas! Inițial împrumută chipul unui bărbat slăbănog, vopsit cu galben și cadorisit cu doi ochi ce se rotesc într-o languroziate apoasă. O impresie... cuminte, așadar. Un fluierat scurt, însă, și Fantomas se dezlănțuie. Sare, țipă, (în orice limbă, în afară de românește) se frînge, aruncă din mîini. Obosit, lac de sudoare („arta" cere multă... sudoare) cade într-un tîrziu pe un scaun, în aplauzele delirante ale cîtorva gustători de muzică „fină", în timp ce marea majoritate a consumatorilor privesc contrariați.

Peste cîteva minute Fantomas... reapare. Are acum chipul unei femei „demonice". coborîtă de undeva, din angoasele ancestrale ale planetei, ce-și leagănă pe tocuri înalte, moderne un cap îngropat pe trei sferturi în păr. Aceleași

„Avem și noi clienții noștri"

La restaurantul „Transilvania" din Deva ne-a mai surprins o întîmplare. Pe fiecare din mesele dispuse în locurile centrale — nu mai puțin de 20 — era așezat un cartonaș (pe care-l vedeți reprodus alături) cu următorul conținut: **„Rezervée — T.A.P.L. Deva"**, de-asupra căruia, o mutră de ospătar vesel și bonom dă din mîini, de parcă ar fi vrut să-ți spună: „Ce să-ți fac, frate-meu; asta-i situația!" Consumatorii treceau sfioși, unii cu respect chiar, pe lîngă aceste mese, căutînd-și refugiu în vreun colț al localului. Am asistat la acest ceremonial pînă la ora 1 noaptea. În afară de doisprezece mese „rezervée" au stat ca niște curci plouate. Să nu fi venit, oare, cei care le rezervase? Cum greu de crezut. Cineva din prima partea localului, ne-a spulberat, însă, repede îndoielnicul. „Nu sînt rezervate de nimeni. Este un abuz al conducerii restaurantului de-a face impresie. Priviți numai cum stă la pîndă, după tejghea, șeful de sală. Cum observă că pe ușă intră un client mai arătărel, mai „gras", se repede la el ca ulul: Vai, domnule, bine-ați venit la noi, am rezervat special o masă pentru dumneavoastră"...

Prostă impresie!

★

...De cîte ori nu s-o fi rostit în serile respective vorbele urare „Hai noroc și să trăiești!" Cîți n-or fi venit, oare, să mănînce o bucurie de viață, de muncă? Și, mai simplu, cîți n-or fi venit aici în dorința de-a petrece o seară plăcută, de-a asculta o muzică bună, reconfortantă, de-a închina un pahar cu vin. Dar cîți, oare, dintre aceștia n-au fost nevoiți să-și spună cu acea nuanță de regret adînc „Hai noroc... și să trăiești..." Dintr-un sondaj întreprins ad-hoc reiese că peste 70 la sută din oamenii care au trecut pragul restaurantelor amintite au avut noroc de un asemenea „noroc".

I. ANDREIȚĂ

Inginerul R. Ivanovici de la Întreprinderea pentru raționalizarea și modernizarea instalațiilor electrice determină cu defectoscopul izolațiile defecte pe liniile aeriene de înaltă tensiune

Foto: *AGERPRES*

Concurs artistic al elevilor chimiști

SUCEAVA (de la corespondentul nostru).

Comitetul U.T.C. de la Grupul școlar chimie din Suceava, a inițiat un interesant concurs artistic prin care se urmărește stimularea și stimularea unui număr de elevi spre activitatea culturală. Pînă acum s-au desfășurat trei individuale, iar în prezent are loc faza pe an de studiu.

Concursul cuprinde o serie de probe: interpreți de muzică populară și uzuală, realizatori artistici, instrumentiști, scenete, brigăzi artistice de agitație. Una dintre scenete intitulată „Steaua cinstea revoluționare pe care toți concurenții trebuie să le cunoască". La faza finală, care se va încheia în a doua jumătate a lunii decembrie, se vor prezenta cei mai buni artiști amatori din cadrul grupului școlar. Concursul se va încheia cu un carnaval.

NOTE DE LECTOR

G. OPRESCU:

„Considerații asupra artei moderne"

Incursiunea în universul artei plastice moderne reprezintă pentru oricine o aventură emoțională, plină de neprevăzut. Drumurile tradiționale se înfundă brusc, peisajul se transfigurează straniu, pînă la nerecunoaștere, ca și cînd ai fi pășit „pe nesimțite, hotarul unei alte lumi, în care vechile puncte de reper nu mai au nici-o semnificație. Mai mult decît oricînd, călătorul temerar dar neavizat, aflat la porțile acestui nou univers are nevoie de o călăuză care să-l ajute să deosebească, în acest hățiș de direcții și în absența vechilor drumuri statornicite, cărările veritabile, care duc într-adevăr undeva, de cele care te fac să te rotești la infinit sau de cele care se pierd. De o călăuză care să-l ajute să deosebească esența de aparență, adevărul și valoarea de imitație și impostură.

O astfel de călăuză competentă, familiarizată cu universul pe care ni-l prezintă, o constituie recentele „Considerații asupra artei moderne" datorate acad. George Oprescu.

Impresionism, cubism, expresionism, dadaism sau *supra-realismul* sînt doar cîteva denumiri de școli și curente, reprezentative pentru avangarda artei moderne, denumiri ce revin adesea în toiul discuțiilor despre artă ale unor tineri, folosite însă uneori nepotrivit, neînsoțite de reprezentările corespunzătoare, de cunoașterea specificului și aportului lor în istoria picturii. Asemenea lacune în educația estetică (scuzabile în absența de pînă acum a unor studii pe această temă), vine să le înlăture lucrarea de care ne ocupăm.

Explorarea estetică a academicianului G. Oprescu începe cu un studiu dedicat *impresionismului*, acest „cal troian" pătruns în mijlocul artei tradiționale, care a provocat prima breșă hotărîtoare în rîndul fortificațiilor ce îngrădeau pictura și a pregătit drumul modificărilor succesive, mult mai radicale, ce au dus la transformarea totală a peisajului artei plastice.

Ceea ce conferă obiectivitate și valoare științifică acestor analize este modul în care autorul pune problema experimentului în artă fapt ce-i permite o înțelegere largă, ferită de prejudecăți de gust, a diverselor aspecte contradictorii oferite de fenomenul artistic contemporan. Orice nouă experiență, reușită sau nu, este privită de autor ca un fenomen demonstrativ fecund și util, întrucît el ne arată ce este posibil de realizat și în ce direcție se poate merge înainte cu folos și care sînt, pe de altă parte, căile ce nu duc nicăieri și trebuie abandonate. Acest punct de vedere îi permite autorului să recunoască cu toată obiectivitatea, sinceritatea și pasiunea creatorilor acestor curente, care și-au pus în joc toată știința și rivna de care erau capabili spre a lărgi domeniul artei și posibilitățile de expresie ale artistului. G. Oprescu subliniază avantajul pe care arta l-a avut de pe urma acestor inițiative, fără deosebire, fiecare din ele aducînd un punct de vedere nou asupra lumii înconjurătoare, asupra relațiilor omului cu natura și cu ceilalți oameni. Singur, *supra-realismul*, cu excesele și absurdităților sale (în ciuda unor reprezentanți de talent) e de natură să trezească scepticismul și dezaprobarea autorului.

Cartea se încheie cu un capitol mai amănunțit asupra lui Constantin Brâncuși pe care-l situează, din punct de vedere al influenței exercitată asupra mișcării artistice din vremea noastră, alături de Picasso și Matise.

Însoțite de un număr de 87 de reproduceri ale unor opere reprezentînd toate curentele comentate, studiile lui G. Oprescu constituie, pentru marea masă a consumatorilor de artă, un ajutor de multă vreme așteptat în cunoașterea direcțiilor și aspectelor cele mai reprezentative și disputate ale artei secolului XX.

VICTOR MAȘEK

● În această pagină
● În această pagină
● În AZI ace astă pagină
● În această pagină
● În această pagină

ANCHETA „SCÎNTEII TINERETULUI"

Expunere de motive

Studenţii mai multor facultăţi bucureştene ne-au semnalat unele discipline la care nu există încă manuale sau cursuri. Ei sînt de părere că exigenţele studiului individual pretind consultarea unui mare număr de cărţi şi publicaţii, dar cercetarea utilă a oricărei bibliografii, cît de sumară, nu poate să aibă alt punct de plecare decît o profundă cunoaştere şi înţelegere a cursului, a manualului. Absenţa lor diminuează randamentul muncii personale a studentului, determinînd eforturi suplimentare din categoria acelora care, prin mijlocirea manualului universitar se pot evita.

MANUALUL UNIVERSITAR

① De ce pentru unele discipline nu există cursuri şi manuale?

② Care este stadiul redactării lor?

③ În ce măsură cerinţele de cursuri universitare sînt satisfăcute prin activitatea editorială?

Am adresat aceste întrebări ale studenţilor unor cadre didactice, conduceri de facultăţi şi institute, Editurii didactice şi pedagogice, Ministerului Învăţămîntului

Prin sectorul „Învăţămînt superior", înfiinţat la sfîrşitul anului 1963, Editura didactică şi pedagogică s-a specializat ca cel mai important producător de cărţi (manuale, cursuri) destinate pregătirii studenţilor. Aici aflăm că o parte dintre lucrările solicitate în facultăţi se vor găsi, peste puţin timp, în biblioteci şi librării, spre satisfacţia celor care le aşteaptă. Astfel, în zilele următoare cursurile de Lingvistică matematică, Dendrologia, cultura şi protecţia pădurilor, volumul al II-lea, Electrotehnică, Forajul sondelor şi Cartografie — topografie se vor adăuga celorlalte 80 de titluri tipărite şi difuzate în acest an pentru învăţămîntul superior. De asemenea, sub tipar se află într-un stadiu avansat alte 60 de titluri.

Cu toate acestea...

Primul impuls necesar: redactarea

Facultatea de fizică. Lipsesc cursuri generale fundamentale — **Bazele electrotehniciei şi radiotehnicii, Chimie fizică, Mecanică cuantică, Fizica moleculară şi căldura, Chimie generală.** Studenţii din anii superiori simt nevoia cursurilor şi manualelor pentru disciplinele de specialitate şi specializare — **Fizica energiilor înalte, Teoria cuantică a cîmpului, Teoria particulelor elementare, Fizica nucleului, Metode experimentale în fizica nucleară, Magnetism terestru, Fizica atmosferei şi meteorologie, Teoria nucleului, Termodinamica statistică a macromoleculelor, Spectroscopie atomică şi moleculară, Structura macromoleculelor.**

Asupra stadiului redactării şi tipăririi lor, se vorbeşte tov. lector univ. **Iancu Iova**, prodecan al facultăţii: „Nesarul exact de cursuri şi manuale pentru studenţii noştri a constituit recent obiectul unei analize făcute de conducerea facultăţii la solicitarea rectoratului Universităţii Bucureşti. Pe baza concluziilor acesteia va fi orientată activitatea catedrelor. Considerăm o datorie de fundere pentru conducerea facultăţii, pentru şefii catedrelor, urmărirea stadiului elaborării cursurilor de către autorii fiecărei discipline şi o vom face mai activ decît pînă acum. În acest sens consiliul ştiinţific a recomandat insistent tuturor autorilor de discipline, obligaţie didactică, să-şi redacteze prelegerile în vederea analizării şi multiplicării lor tipografice. Unele cursuri urmează să apară, fiind deja incluse în planurile editoriale (Istoria fizicii, Mecanica cuantică); altele, în primul rînd cele pentru disciplinele generale fundamentale, vor apărea în anii următori. Cred însă că şi editurile, în cadrul colaborării lor directe cu autorii, trebuie să stimuleze mai mult această activitate a cadrelor didactice. De pildă, se ezită prea mult la contractarea pentru tipărire a cursurilor de specializare pentru anii superiori, invocîndu-se motivul că ele ar interesa doar un număr restrîns de studenţi. Pe de altă parte, se acordă puţină atenţie editării culegerilor de probleme şi exerciţii, deşi se simte foarte mult nevoia celor de optică, mecanică, electricitate, fizică atomică şi moleculară, matematici superioare şi ecuaţiile fizicii matematice".

Facultatea de matematică. Pentru majoritatea disciplinelor, studenţii au la dispoziţie cursuri tipărite, de mare valoare ştiinţifică şi didactică, aparţinînd unor profesori cu o bogată şi prestigioasă activitate. Totuşi, de ce lipsesc cursurile de algebră, analiză şi geometrie, pentru anul II, analiza funcţională, maşini de calcul şi teoria programării, pentru anul al IV-lea? Iată răspunsul tov. conf. univ. **Viorica Ionescu**, prodecan: „Practic, pentru studenţii facultăţii noastre, problema tipăririi cursurilor a fost rezolvată. De ce mai lipsesc unele? Motivele sînt diferite. La cîteva discipline nu lipsesc cursuri sau manuale în general, ci cartea tipărită de titularul cursului respectiv. Unii profesori au primit recent numirea pentru a preda cursul şi sînt încă în faza experimentării sale. Noi am recomandat, şi aceasta este posibil, ca în al treilea an de la primirea numirii fiecare cadru didactic să aibă cursul definitivat în vederea multiplicării. Cazuri apariţii prezintă cursuri speciale ca cel de maşini de calcul şi teoria programării. De obicei, un asemenea curs cuprinde multe elemente ce reprezintă contribuţii ştiinţifice originale, rezultat al cercetărilor făcute de profesor. Definitivarea pentru tipărire a prelegerilor şi capitolelor prezentate studenţilor la curs este un proces condiţionat şi de oarecare durată. Trebuie să spun însă că pentru cele mai multe cursuri speciale profesorii noştri au elaborat deja monografii cu pronunţat caracter de cercetare personală, care să intereseze un cerc mai larg de studenţi şi specialişti, tipărindu-le în Editura Academiei. Evident, în acest sens mai trebuie perseverat. Susţin şi eu propunerea de a se edita mai multe culegeri de probleme şi exerciţii întocmite, pentru fiecare specialitate mai importantă în parte. Cine să le scrie însă?" Experienţa unor astfel de activităţi în catedrele de specialitate ale facultăţii a evidenţiat o dificultate: cadrele didactice tinere se lasă mai greu convinse să participe la redactarea acestor lucrări, preferind să-şi orienteze eforturile exclusiv în domeniul cercetării ştiinţifice. Ca mijloc de cointeresare, propun ca în vederea promovării gradului de lector să se ia în seamă, mai mult decît pînă acum, şi ponderea preocupărilor candidatului pentru elaborarea de cărţi în scop didactic".

„Mai greu, dar nu imposibil"

Facultatea de chimie industrială. Şi aici se simte nevoia unor cursuri tipărite, pentru electrochimie, pentru tehnologie chimică generală şi altele. „Atît redactarea cît şi editarea — ne spunea tov. conf. **Victor Mărculeţiu**, prodecanul facultăţii — trebuie să ţină seama de paşii uriaşi de repezi cu care se dezvoltă industria noastră chimică. În strînsă corelare cu noutăţile producţiei, multe cursuri de specialitate suferă restructurări la intervale scurte de timp. De aceea, redactarea unui curs de tehnologie chimică necesită eforturi de amploare, o minuţioasă muncă de documentare la zi, presupune revizuirea la intervale foarte scurte a cărţii tipărite. Multe din cunoştinţele despre instalaţii sau procese tehnologice sînt depăşite de realitatea producţiei de la un an la altul, chiar mai repede. Totuşi, nu este imposibil ca să definitivezi pentru tipărire un curs de tehnologie chimică, deoarece şi aici, conform orientării generale a învăţămîntului nostru tehnic superior, se insistă asupra aspectelor teoretice fundamentale. Socotim o datorie de onoare şi obligaţie morală pentru fiecare cadru didactic de predare, indiferent de volumul şi importanţa activităţii pe care o desfăşoară în instituţii extra-universitare, tipărirea manualului care să orienteze cu maximă eficacitate munca studenţilor săi. În această direcţie, eforturile pline de bunăvoinţă şi răspundere ale cadrelor didactice, preocupările pentru constituirea unor colective mai largi în vederea întocmirii cursurilor trebuie însă conjugate cu acelea destinate găsirii căilor prin care să se simplifice procedura de includere a unor asemenea cărţi în planurile editoriale, să se scurteze drumul pe care îl parcurge manuscrisul în redacţie şi tipografie, editarea devenind astfel mai operativă".

Măcar atît... însă nici atît

Facultatea de tehnologia construcţiilor de maşini. De la tovarăşul conf. ing. **Tache Voicu**, prodecanul facultăţii, aflăm că la majoritatea disciplinelor de specialitate studenţii au la dispoziţie cursuri tipărite. S-au luat măsuri ca pînă în anul 1970 să se editere cursuri pentru toate disciplinele. Dar pînă atunci?

Instrucţiunile Ministerului Învăţămîntului precizează pentru fiecare cadru didactic obligativitatea de a-şi redacta prelegerile, astfel încît un număr de exemplare să poată fi puse la dispoziţia studenţilor, în bibliotecă. Chiar o asemenea practică ar înlătura, parţial şi temporar, dificultăţile întîmpinate de studenţi în prezentarea pentru disciplinele la care încă nu s-a tipărit cursul, ne-am interesat dacă aceste instrucţiuni sînt respectate. Am aflat că, de cele mai multe ori, nu sînt. Considerînd că este posibilă redactarea şi multiplicarea prin dactilografiere, încă înaintea deschiderii anului universitar, a unui curs definitiv pentru anul de studii respectiv, tov. conf. **Tache Voicu**, precizează: **Aceasta depinde de specificul cursului. Pentru unele — care necesită şi fotografii, schiţe, desene sau dactilografierea unui număr mare de pagini — n-au fost încă asigurate şi mijloacele tehnice necesare. În alte cazuri neaplicarea acestor instrucţiuni ale ministerului se explică prin aceea că unele cadre didactice amînă redactarea cursului într-o formă definitivă — pentru anul respectiv — după deschiderea anului universitar, preferind să le intercoboşcă prelegere cu prelegere".**

Implicaţiile unei statistici

În prezent, în toate facultăţile Universităţii „Bucureşti" şi ale Institutului politehnic „Gheorghe Gheorghiu-Dej" se cunosc, ca urmare a unor anchete efectuate recent la solicitarea rectoratelor, a Ministerului Învăţămîntului, necesităţile de tipărire a cursurilor şi manualelor. Au fost sondate, de asemenea, cerinţele de reeditare. Iată însă că Editura didactică şi pedagogică, ne pune la dispoziţie o statistică din care reiese că **din cele 278 de titluri incluse în planul editorial pe anul 1967, la 15 noiembrie 1966, ultimul termen de predare a manuscriselor, din întreaga ţară fuseseră primite la editură doar 37. Asemenea întîrzieri sînt şi o consecinţă a faptului că în institute şi facultăţi a existat o insuficientă preocupare din partea conducerilor catedrelor, a decanatelor şi rectoratelor faţă de stadiul şi ritmicitatea redactării cursurilor.** Desigur, în egală măsură, această situaţie dovedeşte şi lipsa unui control riguros din partea serviciilor şi direcţiilor de specialitate ale Ministerului Învăţămîntului, insuficienţe ale sistemului de legătură a editurii cu autorii. Un motiv important îl constituie şi întîrzierea cu care a fost aprobat planul editorial. Dacă în anii anteriori el era definitivat încă din luna iulie, anul acesta ordinul nr. 938 al ministrului învăţămîntului, care fixează planul Editurii didactice şi termenul ultim de predare a manuscriselor, a fost emis abia la 14 septembrie 1966.

Sondarea necesarului actual de cursuri tipărite şi raportarea sa la volumul apariţiilor editoriale în ultimii ani duce la concluzia că satisfacerea mai rapidă a acestor cerinţe universitare depinde de intensificarea activităţii de tipărire. La aceasta trebuie adăugat faptul că, într-un ciclu variabil între 3 şi 5 ani se pun probleme de revizuire a unor capitole de curs, în concordanţă cu progresul tehnico-ştiinţific, modificările făcute programelor analitice şi planurilor de învăţămînt. Reeditările sînt ceruse, pe de altă parte, de noile promoţii de studenţi care au nevoie de curs şi manual atît pentru pregătirea în facultate cît şi în activitatea ulterioară, aceste cărţi fiind piesele de bază ale oricărei biblioteci personale de specialitate.

Experienţa fiecăreia din facultăţile în care am fost oferă suficiente date în această privinţă. Ne-au fost date exemple de cursuri elaborate, dar neincluse în planurile editoriale pentru că există un curs similar, scris de un cadru didactic din alt centru universitar (de pildă, cursul „Mecanică şi acustică" pentru Facultatea de fizică) sau pentru că apariţia altora este socotită mai necesară, ca urgenţă (din asemenea motive n-au fost incluse în planul de editare pe 1967 cursurile „Motoare cu ardere internă" şi „Utilaj chimic" ale unor profesori de la politehnică). Profesori şi conducători de facultăţi s-au referit şi la faptul că în momentul de faţă se tipăresc puţine culegeri de probleme, îndrumare pentru proiecte şi ore de laborator, cursuri de specializare sau speciale.

„Cadrele didactice sînt dornice să scrie cursuri şi, chiar dacă uneori cu oarecare întîrziere, le scriu — ne spunea tov. prof. ing. **Radu Voinea**, prorector al Institutului politehnic „Gheorghe Gheorghiu-Dej" — **apariţia lor se aprobă însă greu. În perspectiva a 2—3 ani. Orientarea Ministerului Învăţămîntului de a se redacta şi tipări în primul rînd cursurile de specialitate — se pune mai puţin accent pe cursuri generale şi de cultură tehnică generală, considerîndu-se că în acest domeniu s-a scris suficient — este justificată. Dar realitatea arată că studenţii vor să consulte cursurile profesorilor lor, pentru toate disciplinele. Volumul şi ritmul actual de editare nu vin în întîmpinarea acestor dorinţe explicabile şi justificate şi ele".**

Am discutat şi cu tov. **Mihai Olănescu**, metodist principal la serviciul cercetării ştiinţifice, specializării şi manualelor din Direcţia generală a învăţămîntului superior tehnic şi economic a Ministerului Învăţămîntului: **„Într-adevăr, preocupările ministerului sînt orientate acum pentru asigurarea cu manuale la disciplinele profilatoare. Pentru disciplinele de cultură generală şi cultură tehnică generală au fost editate suficiente manuale, majoritatea apărute sau în curs de apariţie. Eforturile actuale sînt concentrate în vederea tipăririi tuturor cursurilor de specialitate. În acest scop, s-au făcut şi se fac încă ample sondaje în toate facultăţile. Pe baza lor s-au întocmit planul editorial pe 1967 şi planul de perspectivă pentru 1968. S-a lucrat concomitent şi se lucrează încă, pentru planurile de perspectivă mai îndepărtată, vizînd o perioadă de timp cu limita 1975.**

În loc de concluzii: PROPUNERI

● **MIHAI OLĂNESCU** — metodist principal:

— O problemă stringentă este aceea a măririi capacităţii sectorului „Învăţămînt superior" al Editurii didactice şi pedagogice. Producţia sa anuală de circa 200 titluri de manuale şi cursuri este insuficientă, gîndindu-ne la faptul că pentru cele peste 3 000 de discipline predate în învăţămîntul superior sînt necesare tipăriri de manuale noi sau reeditări la cel mult 5 ani de zile. O soluţie complementară este aceea a măririi numărului de lucrări editate cu mijloace proprii ale institutelor. Anul trecut au fost multiplicate astfel cam 300 de titluri, dar nu se poate spune că s-au folosit toate disponibilităţile.

● **Prof. ing. RADU VOINEA:**

— Colaborînd cu Editura didactică şi pedagogică am putut constata că nu întotdeauna aceasta este încadrată cu personalul de specialitate necesar operaţiilor de redactare. Cursuri de limbi străine pentru facultăţile tehnice, depuse la editură cu 2—3 ani în urmă, n-au fost încă tipărite, pentru că nu s-au găsit oamenii competenţi care să facă munca de redactare. Asemenea probleme trebuie rezolvate urgent. Multe cursuri s-ar putea multiplica, în tiraj redus, prin litografierea lor în atelierele institutelor. Dar baza tehnică cu care sînt înzestrate acum institutele nu este suficientă — institutului nostru, spre exemplu, n-a reuşit încă să procure un rotaprint — trebuie perfecţionată.

În ultimii patru ani, Editura tehnică şi-a restrîns preocupările pentru publicarea de cărţi şi tratate care să folosească atît studenţilor, ca manuale, cît şi inginerilor, axîndu-şi preocupările mai ales în direcţia publicării de cărţi pentru tehnicieni sau lucrări ştiinţifice cu caracter general, de sinteză. O asemenea orientare, după părerea mea, nu ţine prea mult seama şi de cerinţele învăţămîntului superior.

● **NICOLAE BRATOSIN** — redactor-şef al sectorului „Învăţămînt superior", Editura didactică şi pedagogică:

— Putem edita mai mult, condiţia primă fiind completarea schemei actuale a personalului redacţional. O serie de manuscrise, primite la redacţie, n-au fost puse în lucru tocmai din această cauză. Avem nevoie de sprijinul conducerilor institutelor bucureştene ca să găsim pentru toate domeniile de activitate editorială specialişti care să lucreze în editură — măcar cu jumătate de normă — ca redactori de înaltă competenţă, cu tact şi răspundere. Trebuie avut de asemenea în vedere şi faptul că sectorul acesta are de rezolvat sarcini de producţie echivalente cu ale unei edituri de categorie mijlocie, ca şi necesităţile suplimentare de spaţiu tipografic. Dar, necesităţile de cursuri nu vor putea fi acoperite, chiar în condiţiile măririi capacităţii noastre editoriale, fără o susţinută muncă de tipărire pe plan local, cu mijloacele institutelor. Lucrări de tiraj redus, îndrumătoare pentru proiecte şi lucrări de laborator, cursurile speciale pot fi litografiate în institute, este chiar mai economic să se procedeze aşa. Două aspecte nerezolvate condiţionează însă această activitate: completarea înzestrării cu mijloacele tehnice necesare institutelor; acordarea dreptului de autor şi pentru această categorie de lucrări.

După cum este uşor de observat se află încă pretutindeni, de la preocupările catedrelor de specialitate pînă la orientarea muncii de către ministerul de resort şi la activitatea editurilor, posibilităţi nevalorificate. Sperăm că pagina de faţă care şi-a propus să sugereze cîteva din aceste rezerve va constitui un îndemn. După cum sîntem convinşi că se va reflecta în elaborarea cursurilor şi asupra actualităţii lor informative şi interpretative, aspect asupra căruia vom reveni.

Anchetă realizată de ION TRONAC

● Să discutăm despre
● Să discutăm despre
● Să discutăm despre
● Să discutăm despre
● Să discutăm despre

AZI

TINEREȚE, EDUCAȚIE, RĂSPUNDERI

Foto: O. PLECAN

PUNCTE DE VEDERE

CODUL INTER-FAMILIAL

de conf. univ. STELIANA NĂSTĂSESCU

Omul, potrivit concepției științifice despre lume și viață, poate fi apreciat în mod real numai cîntărindu-se cu atenție atitudinea lui în ansamblu, unitatea dintre viața obștească, personală și familială, deoarece numai o asemenea imagine complexă reflectă cu adevărat personalitatea, valoarea fiecărui cetățean.

Familia este factorul care pune bazele viitoarei personalități; în familie se formează obișnuințe pozitive sau negative — de care depind în mare măsură ritmul, posibilitățile de dezvoltare ale fiecărui individ, mai tîrziu.

Și chiar în momentul cînd ea încetează de a fi singurul factor călăuzitor în dezvoltarea copilului — intervenind în acest proces complex școala — familia continuă încă să-și exercite o mare influență în formarea și desăvîrșirea personalității umane. Viața de familie influențează adînc nu numai asupra celui educat atunci cînd este în grija ei, ci și mai tîrziu, cînd el își făurește propria familie în care aduce experiența de viață acumulată de părinții săi, concepții și obiceiuri care pot ajuta sau, dimpotrivă, îngreuna evoluția urmașilor.

De veacuri, în fiecare familie în care se nasc copii, viața a făurit un ghid în care cuvintele echivalează cu formule magice de dragoste, devotamentul și sacrificiul fără margini, care, pînă la urmă, formează coordonatele prin care copilul ia, treptat, contact cu lumea înconjurătoare.

Mulți tineri părinți și-ar pune întrebarea: oare nu este prea devreme să mă gîndesc la reguli și principii educative imediat după nașterea copilului? Am așteptat cu nerăbdare să avem un copil, în această primă perioadă, el nu ne cere decît multă dragoste, multă grijă pe care noi i-o dăm cu prisosință. Mulți tineri părinți se gîndesc că în alfabetul de orientare al viitorului cetățean formule ca: stăpînirea de sine, exigența, voința, corectitudinea, este bine să apară mai tîrziu, cînd copilul recepteazā realitatea conștient și rațional. Nu conține oare această afirmație o doză de exagerare?

Cu fiecare zi pe care o trăiește copilul, experiența lui de viață se îmbogățește, posibilitățile de recepționare și de orientare cresc și realitatea se oglindește în el cu toate amănuntele. De aceea se impune ca încă de la început părinții să clarifice împreună, să stabilească, punct cu punct, problemele mari ale naturii relațiilor dintre ei și copil, cerințele pe care urmează să le manifeste față de acesta, cu alte cuvinte, să-și făurească un ghid precis un cod interfamilial menit să organizeze viața de zi cu zi a familiei lor. Și spunînd familie nu ne rezumăm așa cum, din păcate, procedează unii tineri părinți, la sfera îngustă a familiei (părinți și copii) ci la întreg sistemul de relații familiale, cu rudele, prietenii cu care copilul intră, din fragedă vîrstă, în legătură.

Cînd tinerii părinți ignoră stabilirea unor relații de bună înțelegere cu ceilalți membri ai familiei, cînd își concentrează dragostea și grija numai asupra propriului copil, ei comit o greșeală de neiertat. Ochii cercetători ai copilului, dispuși să înregistreze cu subtilitate atitudini, gesturi, cuvinte pot interpreta acestea, pot să le transforme în false principii de viață.

Hotărînd să dea viață unor copii, părinții sînt obligați, datorită rolului însemnat ce le revine în făurirea viitorului cetățean, să desfășoare și un intens proces de auto-educare. Satisfacția de a crește, de a educa un om frumos, demn se întregește prin propria desăvîrșire. Perfecționarea continuă a personalității părinților, proces care începe, desigur, încă înainte ca aceștia să devină părinți, chiar în momentul întemeierii unui cămin, este o garanție a succesului în viața socială și personală, este una din condițiile menite să deschidă o perspectivă clară educației și vieții fericite în familie.

REPORTAJ ANCHETĂ

de G. Bădulescu

MARELE JUDECĂTOR: COPILUL

Fiecare dintre noi datorăm familiei în care ne-am născut și am crescut, gîndurile și sentimentele noastre, idealurile și personalitatea noastră. Atmosfera copilăriei, chipurile părinților noștri ne sînt în amintire prețioase tezaure. Și ele înseamnă, la timpul prezent, stăruința de a crește și educa copiii noștri așa cum am fost crescuți și educați noi.

Sînt însă cazuri cînd soții uită, cînd își neglijează din egoism și meschinărie îndatoririle și răspunderile de oameni, de părinți... Divorțul poate legifera un dezechilibru familial care, pentru cei doi maturi implicați, se redresează sau nu. Dar copiii? Rămași la unul din cei doi părinți nu suportă ei, cel mai greu, urmările despărțirii?

I. MĂRTURII ALE DOSARELOR

După un calcul foarte simplu, se știe că numărul divorturilor în familiile cu copii este mult mai mic față de divorturile celor fără copii. Este, desigur, o dovadă certă că un copil înseamnă într-o căsnicie legătura de bază, el consolidează o mulțime de sentimente, de idealuri.

Din cînd în cînd, copiii devin eroii principali prin cîteva amănunte, fraze rătăcite în declarații, fotografii sau chiar prezența lor în instanța de judecată. Am citit în dosarul de divorț nr. 932 (Marcel Rodica) „soțul lipsește de acasă, de cele mai multe ori mă insultă și face scandal în fața copilului...". Fetița Cristina are numai 5 ani. Simon Sita (dosar nr. 258) scrie: „Ceea ce mi se pare foarte îngrijorător este că băiatul a început să aibă atitudinile tatălui său, îmi vorbește urît, nu mă ascultă, mă amenință...".

În filele dosarului 7 100 am găsit o scrisoare adresată de Adriana, fetița soților Doroian, părinților ei aflați în divorț: „Dragă tată, la plecare nu am avut timp să vorbim, dar eu vreau să te rog să n-o mai bați pe mama. Nu vă înțelegeți, vă despărțiți în liniște. Nu vreau să aud că mamei i s-a întîmplat ceva. Nu mai căuta nici matale într-una ceartă și bătaie". Sfaturile unui copil de 13 ani, sună ca o sentință la adresa tatălui și e lesne de înțeles că maturizarea precoce a fetitei este rezultatul atmosferei din familie, a certurlior dintre părinți.

Sînt în aceste fraze, indicații precise. **Puși în situația să-și judece părinții, copiii își vor forma criterii de apreciere a oamenilor în funcție de ceea ce au văzut și au auzit în casă, vor înțelege relațiile dintre oameni așa cum le-a permis atmosfera creată de părinții lor...**

Anca are 12 ani. Îmi povestește cu un zîmbet ușor batiocoritor cum „s-a dat în spectacol" tata, Manu Puiu. O femeie mult mai tînără decît el a venit în casa lor să-i facă scandal mamei, pentru că nu-i dă voie tatălui să plece de-acasă cu ea.

— A fost o rușine, ne-a știut toată strada. E un om slab, recunoaște Anca, femeia aceea face ce vrea din el...

În familie nu se vorbește despre divorț, și mama și bunica se feresc din calea copilei. Dar, vrînd-nevrînd, ei au fost martorii unor scene deprimante pentru cel cărula-i zic „tată". S-au alăturat cu mama împotriva lui, gîndesc ca ea. I-au preluat concepțiile judecății... Dar dincolo de divorț e foarte greu să rămîi obiectiv, asupra celui care ți-a fost tovarș de viață și ocrotitor părinitoare, uneori nedreaptă, se înmulțesc și conflictele... **Este cazul de aceea ca legea să fie severă cu cei ce străvesc, cu cei ce viciază gîndurile, viața copiilor, să fie severă, neiertătoare cu acestia opinia colectivelor din care fac parte.**

O DRAGOSTE SOCOTITĂ ÎN BANI

Am dat peste un dosar voluminos: conține mai bine de 15 procese de reîncredințare a copilului. Prin sentința de divorț din 1959, Alin B. a fost încredințat mamei sale. Dar tatăl vrea cu orice preț copilul, cu toate că nu are casă, că între timp s-a recăsătorit, apoi a divorțat și din nou s-a recăsătorit. Alin este adus în fața autorității tutelare, a tribunalului, asistă la interminabile ședințe... Copilul refuză să rămînă la tatăl său. Paginile de dosar vorbesc mai bine decît orice dovezi. Proces după proces, certificate prin care băiatul a fost „pasat" de la un părinte la altul ca o mînge, furat de tată ca să nu-i plătească pensie alimentară... S-ar părea că o mare dragoste paternă îl determină pe doctorul B. U. să „lupte" cu legile, cu judecătorii, pentru a obține copilul, că viața lui nu are, într-adevăr nici un sens dacă el „nu pune mîna" pe fiul său. Acesta trebuie determinat să vină la el, să-și părăsească mama. Se fac presiuni asupra lui, copilul se sperie, apoi este atras prin daruri, lucării, bomboane... Pentru „reglementarea" relațiilor sale cu copilul, doctorul B. întocmește următorul program de „întrevederi": „7 zile în vacanța de iarnă; 7 zile în vacanța de primăvară, 21 de zile în vacanța de vară; în restul anului miercuri între 8,30—11,30 și duminica 8,30—20,30". Zilele și orele stabilite cu grijă pentru respectarea îndatoririlor părintești, doctorul B. le vrea scutite de pensie alimentară... Iar pensia alimentară!

O dragoste socotită în bani, 500 de lei „pierduți" din salariu sînt mai prețioși decît liniștea copilului. Întrebat la cine vrea să locuiască, la mama sau la tata, Alin refuză să-și urmeze tatăl. Dar pentru doctorul B. U. sentimentele copilului nu contează. Continuă să-și tracaseze fosta soție și bătrînul cu încăpățînare. Fiecare an a adus un nou proces și, conform legilor, el poate deschide procese de reîncredințare încă 6 ani de acum înainte, pînă la majorat. **O asemenea situație va trebui restudiată și așezată pe criterii mai drepte, pentru că nu trebuie să sufere copiii consecințele dezechilibrului și egoismului unor părinți.**

RĂSPUNS LA ÎNTREBAREA DE ÎNCEPUT

Am răsfoit de curînd „Codul familiei" și alte cîteva documente juridice matrimoniale. Se insistă în toate asupra atribuțiilor pe care le au părinții față de copiii lor, atribuții nu numai materiale, dar și spirituale. Divorțul părinților oprește procesul firesc de creștere al copilului, el rămîne între cei doi care s-au despărțit, dezechilibrat și neîntreg sufletește. Legile dau indicații precise cu privire la obligațiile materiale ale părinților în caz de divorț și nerespectarea acestora se pedepsește. Dar acoperă pensia alimentară nevoia de căldură, de dragoste părintească?

Cazurile expuse nu constituie „drame". Copiii au un cămin, sînt bine îmbrăcați, merg la școală, sînt cuminți... Dar pe undeva, umbra despărțirii părinților le întoarce gîndurile, concepțiile de viață...

Sînt mai puțin egoiști acești părinți? Desigur că nu. De multe ori lașitatea și egoismul se ascund sub frumoasele haine ale „dragostei" părintești, dar sînt suficiente cîteva cuvinte, ca să-i descoperi inumani și interesați, goi de sentimente și de grijă adevărată pentru cei cărora le-au dat viață.

Iată de ce, socotind necesară o revizuire a unor norme în vigoare, propunem ca în reactualizarea lor în punerea în concordanță cu cerințele morale ale etapei pe care o parcurgem, să guverneze drept criteriu suprem **chipul copilului** care are nevoie de părinți de răspunderi ferme din partea lor pentru a se forma armonios și drept.

II. RECURS LA OPINIA PUBLICĂ

E drept că deseori declarăm: oameni irecuperabili, imposibil de adus pe drumul considerat firesc și uman, nu există: există însă fapte, gesturi irecuperabile ca timpul.

Sînt în viață cazuri cînd despărțirea dintre un soț și o soție pare inevitabilă, cînd de-o parte sau de alta se acumulează fapte, dovezi care probează vinovăția unuia, imposibilitatea de a continua traiul în comun. Și atunci ne amintim, agățîndu-ne ca de un colac de salvare, de punctul de plecare al unei drame familiale, de gestul — ridicat la rangul de fapt de viață unic și ireversibil — cu care am pornit în căsnicie. Dar e tîrziu, regretele nu-și au rostul și drama se desfășoară cu intensitate, urmîndu-și neabătută cursul, călcînd sub roțile ei, sentimente, gînduri, iluzii, uneori visuri și perspective.

Am însemnat în carnetul de reporter două nume: Eduard și Manuela. Sînt doi copii de aceiași vîrstă, unul din Gilort, celălalt din București. La atîția km distanță, cei doi au trecut, cu ajutorul „binevoitor" al părinților prin aceleași situații.

CÎND DOI SE CEARTĂ... AL TREILEA PĂGUBEȘTE

Alexandra A. s-a căsătorit cu Ion A. acum 12 ani. Motivele, lesne de ghicit la doi tineri de 19 și 20 de ani, nu mai au acum nici o importanță. Familia s-a stabilit undeva, la o schelă din Oltenia, s-a născut după puțin timp și Eduard. Se spunea în schelă că normatorul Ion A. are o soție grozav de frumoasă. Dar foarte scurt timp după sosirea lor la Țicleni, s-a spus încă ceva: Ion A. are o soție usurătecă. Ce raport au găsit oamenii între frumusețea Alexandrei și neseriozitatea ei, nu se știe, uneori e o simplă prejudecată, alteori, cum vom vedea, este o legătură reală... Organizația U.T.C. a adus-o în fața colectivului pentru a da seamă de ignorarea normelor de conviețuire socială. Se pare că încercările nu au dat nici un rezultat. Exasperat Ion A. a înaintat acțiune de divorț. În sfîrșit, după multele înfățișări, s-a pronunțat desfacerea căsătoriei, iar băiatul a revenit, în mod aparent normal, mamei. Eliberată de legături conjugale, Alexandra A. și-a continuat, nestingherită, „aventurile". Dar copilul? ne-am întrebat. Copilul dormea pe unde apuca. În ultima vreme, fusese trimis părinților unuia dintre „logodnicii" mamei sale, la Giurgiu. „Logodnic", de altfel, însurat și el. Bătrînii, intrigați că Alexandra A. strică căsnicia fiului lor, Ion M., căsătorit de 18 ani, cu copii mari, îl maltratează pe micul Eduard. Nu i se dă de mîncare pentru că nici mama nici tata nu trimit bani, este înjurat, bătut, alungat în stradă. Tatăl, Ion A., vrea să-și ia copilul, dar în sentința de divorț se spune clar că el „este dat spre creștere și educare mamei". **Argumentele tribunalului, formale și lipsite de garanții morale, nu țin cont de nici una din faptele mamei, de lipsa ei de afecțiune pentru copil, de ușurința cu care și-a privit familia, de necunoașterea unor elementare norme de comportare menite să asigure copilului o bună educație.** Și în virtutea aceleiași judecăți pripite, formale, tatăl este învinuit că și-a „furat" propriul copil, și obligat să-l aducă înapoi la Giurgiu. Dar mama, Alexandra A., nu are nevoie de el. Admite **să-l cedeze** fostului soț cu condiția ca acesta să continue să-i plătească ei... pensia alimentară, adică o... chirie pentru că a renunțat la copil! Procedeul, necinstit și inuman, este astfel scuzat de Alexandra A.: Ion M., cel care-și părăsise soția și copiii pentru ea, plătea și el pensie alimentară, și banii dați de Ion A. trebuiau să o compenseze în „menajul" nelegitim al celor doi!

Am putea să întrebăm în final: cine este vinovat că la 10 ani Eduard a cunoscut atîtea, că i s-a refuzat liniștea și căldura unui cămin? Părinții? Desigur, ei în primul rînd, pentru că din interese meschine, egoiste și-au decretat propria lor viață singura de care trebuie să se îngrijească, că, închis fiecare în cercul unor preocupări degradante, au uitat, au ignorat copilul.

ÎNTRE CIOCAN ȘI NICOVALĂ...

Cazul este aproape similar. Doi oameni care s-au căsătorit din dragoste, Radu H. și Victoria H. Căsnicia a mers bine 11 ani. Radu H. era elev la seral, foarte ocupat cu învățătura, cu serviciul, poate n-a observat că soția lipsește des de-acasă, neglijează menajul, copilul. Divorțul a fost început de ea motivînd, în cerere, că soțul este lipsit de afecțiune, declarînd în instanță că ea e tînără, vrea să se distreze, să-și trăiască altfel viața. Căsătoria s-a desfăcut din vina amîndorura, fetița rămînînd la mama. O vreme, Manuela este purtată asemenea bălatului din Gilort, de la mamă la tată, de la bunică la mamă.

— Eu doresc ca fetița să locuiască la mine, declară Radu H. Am adus-o pe mama mea ca s-o îngrijească, mai ales că mama fostei mele soții n-o poate ajuta pe fetiță, e bătrînă și bolnavă...

În sprijinul acestei afirmații, Radu H. poate aduce multe argumente: fetița a fost văzută împreună cu mama în casele unor bărbați, rămîne uneori singură în casă... Dar ce pare a fi foarte grav este refuzul ei de a-și vedea tatăl. În fața ei, mama îl înjură și-l blestemă pe fostul soț, învățînd-o pe Manuela să nu-i spună tată, să nu primească nimic de la el, să-l ocolească... Multă vreme Radu H. n-a știut unde învață, unde locuiește fetița, multă vreme n-a avut voie s-o vadă...

Radu H. și-a legat speranțele de recuperarea fiicei sale. Încearcă prin tribunal, uitînd de fosta lui soție, porni împotriva lui, determini fetița să refuze, suf[illegible] tește, această recu[illegible] rare îndepărtînd-o [illegible] unul din părinți. Ce va întîmpla? ne în[illegible] băm. Este greu de [illegible] văzut. Manuela răm[illegible] la cei 11 ani, sting[illegible] între interesele celor [illegible] care i-au dat [illegible] „Grija" și drag[illegible] pentru ea se tradu[illegible] fiecare în alt mod [illegible] tăl, voind s-o lip[illegible] de mamă, iar ea [illegible] ținînd-o să-și de[illegible] dere și să-și di[illegible] iască tatăl: amîn[illegible] refuzînd prin div[illegible] pilului pacea unu[illegible] fericit.

★

E drept că oar[illegible] cuperabili nu [illegible] numai fapte ir[illegible] bile. Am întîln[illegible] pe sălile tribun[illegible] meni care se [illegible] Ce mai pot fa[illegible] Altă soluție n[illegible] divorțul. Oam[illegible] gîndeau nun[illegible] pentru care [illegible] copiii, era t[illegible] neglijabil, [illegible] joc de intere[illegible] privese. „Nu[illegible] mă căsător[illegible] unii, nu ne-[illegible] îndeajuns, s[illegible] poi unii [illegible] prea ușor [illegible] căsnicia... [illegible] sau altul [illegible] greșelile. [illegible] vreo imp[illegible] această a[illegible] exclus [illegible] portant, [illegible] nei fami[illegible] ce drep[illegible] trebați [illegible] noră vi[illegible] tele cel[illegible] ce mai [illegible] și ide[illegible]

Vă rugăm să vă spuneți părerea

ÎN CURÎND: ANCHETA NOASTRĂ

Cu sinceritate despre tovarășul meu de viață

O NOUĂ RUBRICĂ A PAGINII

SĂ DISCUTĂM DESPRE TINEREȚE, EDUCAȚIE, RĂSPUNDERI

LA CARE INVITĂM CITITORII SĂ-ȘI TRIMITĂ OPINIILE, SĂ ÎMPĂRTĂȘEASCĂ DIN EXPERIENȚA LOR DE VIAȚĂ

● Ştiri interviuri reportaje ● Ştiri interviuri reportaje ● Ştiri ZILNIC interviuri reportaje ● Ştiri interviuri reportaje ● Ştiri

INFORMAŢII

Plecarea tovarăşului Gheorghe Rădulescu la Sofia

Miercuri dimineaţa a părăsit Capitala îndreptîndu-se spre Sofia, o delegaţie condusă de tovarăşul Gheorghe Rădulescu, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, reprezentantul permanent al Republicii Socialiste România în C.A.E.R. care va participa la cea de a XX-a sesiune a Consiliului de Ajutor Economic Reciproc şi a XXVII-a şedinţă a Comitetului Executiv al C.A.E.R.

La plecare, în Gara de Nord, au fost de faţă tovarăşii Petre Blajovici, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, Gheorghe Cioară, ministrul Comerţului Exterior, Mihai Marin, adjunct al ministrului Afacerilor Externe, precum şi membri ai conducerii unor ministere şi instituţii centrale economice.

Au fost prezenţi Gheorghi Bogdanov, ambasadorul R.P. Bulgaria la Bucureşti şi membri ai ambasadei.

★

Cu acelaşi tren şi-a continuat călătoria spre Sofia, după un scurt popas la Bucureşti, M. Leseciko, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al Uniunii Sovietice.

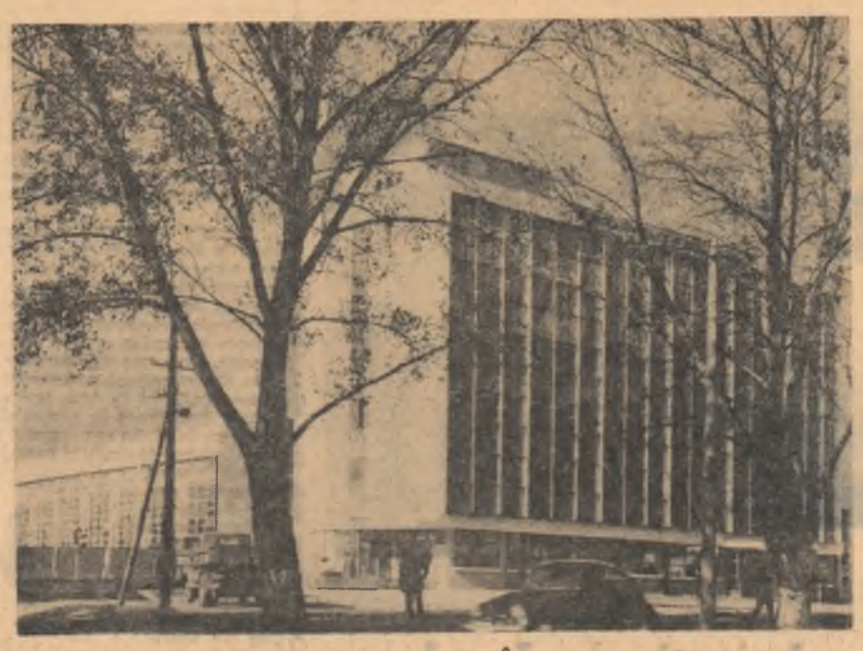

În excursie

Comitetul U.T.C. în colaborare cu direcţiunea Liceului din comuna Topoloveni, regiunea Argeş, a organizat o excursie în Bucureşti. Cei 120 de elevi au vizitat Muzeul de istorie a partidului comunist şi a mişcării revoluţionare şi democratice din România, Muzeul Grigore Antipa, numeroase cartiere noi. Seara, au participat la spectacolul „Antigona" şi „Medeea" de Jean Anouilh prezentat de artiştii Teatrului „C. I. Nottara".

DUMITRU IORDACHE elev

Recent la Suceava a intrat în funcţiune întreprinderea de reparaţii

FIŞA DE PONTAJ A REPORTERULUI

POMI INFLORIŢI A DOUA OARĂ

Decembrie, în ciuda prognozei date de specialişti, ne-a oferit cea mai mare surpriză... primăvăratică. În unele livezi din Oltenia — şi n-am fi crezut dacă operatorii televiziunii nu ne aduceau imagini de la faţa locului — prunii şi merii au înflorit pentru a doua oară. Moş Gerilă, atît de generos în dăruri, va primi şi el un dar de neuitat...

C. P.

ADEVĂRAT CIRC

„Mare spectacol de circ în oraşul dv". „Mare spectacol de circ"... Aşa anunţau afişele turneul artiştilor Circului de Stat din Bucureşti în oraşul Călăraşi. Un spectacol a fost reţinut şi pentru elevii şcolilor generale din oraş. El a început însă, din motive... nemotivate cu 40 de minute mai tîrziu. Dar te pui cu artiştii de circ! Timpul a fost „recuperat" prin eliminarea multor numere din program. Un singur punct a rămas integral — preţul biletului, care a costat 4 lei. Adevărat circ!

A. R.

MĂREŢIA UNUI MIC CVARTET

În sala clubului Uzinei „Tractorul" din Braşov un mic cvartet polarizează în fiecare seară atenţia fănuriilor de tractoare. Electricianul Ion Tudorache împreună cu cei trei copii ai săi, Adi, Gelu şi Romulus, fiecare dintre ei putînd să cînte la mai multe instrumente, inclusiv vioară şi pian, însuflieţesc un bogat repertoriu muzical. Adi are 18 ani, Gelu 14 iar Romulus 16. Pasiune ereditară şi măreţie a pasiunii.

I. C.

FANTEZIE FĂRĂ... SCRUMIERĂ

Hai la „Crinul" să bem o cafea. Înăuntru eleganţă, bun gust şi fantezie, aşa cum întîlneşti pretutindeni în oraşul „Gheorghe Gheorghiu-Dej". Ţigara prietenului e pe sfîrşite. Soarbe repede cafeaua şi scutură scrumul în ceaşcă. Vreau să-i fac un semn discret, „la obraz", dar mă opresc. Toţi din jur fac la fel. A doua zi i-am făcut cadou o scrumieră, s-o ia cu el cînd s-o mai duce la „Crinul". Pentru restul consumatorilor, asemenea cadouri să facă Trustul alimentaţiei publice din localitate.

L. P.

O ILUSTRATĂ PENTRU... EDITURĂ

Editura „Meridiane" şi secţia foto a C.P.C.S. au mărit în ultimii ani în mod considerabil tirajul ilustratelor fotografice. Marile oraşe au pozat edituri de la reliefele trecutului istoric pînă la imaginile contemporane. Oraşele mai mici şi cele noi, ca să nu mai vorbim de sate sînt însă trecute prea mult sub tăcerea... fotografiilor. Drept pentru care adresăm această ilustrată scrisă editurii.

P. C.

ACTUALITATEA

Dezvoltarea învăţămîntului superior de artă a fost dezbătută pe larg, la o şedinţă de colegiu a Ministerului Învăţămîntului, de către reprezentanţi ai Comitetului de Stat pentru Cultură şi Artă rectori ai unor instituţii de învăţămînt superior din Bucureşti şi profesori de specialitate cu îndelungată experienţă la catedră. Participanţii la discuţii au adus sugestii valoroase privind conţinutul şi metodele de predare a muzicii, artelor plastice, artei dramatice şi cinematografice. Analiza care a avut loc cu acest prilej a relevat necesitatea prelungirii duratei de studii la facultăţile de muzică de pe lîngă unele instituţii pedagogice din oraşe cu vechi tradiţii ale vieţii muzicale, precum şi crearea de cursuri post-universitare pe lîngă conservatoarele din Bucureşti şi Cluj. În aceste condiţii, de dezvoltare a învăţămîntului superior de artă, va deveni posibil ca muzica şi desenul să fie predate de absolvenţi ai facultăţilor de specialitate, şi nu de învăţători ca pînă acum, încă din clasa I-a a şcolii generale. Totodată vor exista premize pentru introducerea desenului artistic şi istoriei artei în programa şcolară a claselor IX—XII.

Nava românească „Predeal", cel de-al doilea cargou de 14 830 tone construit de către şantierul naval englez „Sir James Laing and Sons Ltd" din Sunderlands, a plecat în prima cursă spre portul vest-german Bremen, de unde se va îndrepta spre portul de bază — Constanţa. Nava care are o lungime de peste 160 de metri, dispune de un motor care dezvoltă 10 800 C.P., precum şi de instalaţii moderne de navigaţie şi manipulare a mărfurilor.

În cursul anului viitor şantierele navale din ţară şi din străinătate vor executa pentru flota noastră cargouri a căror capacitate va depăşi 75 000 tone.

La Şantierul naval din Constanţa a fost lansat la apă un alt complet de şlepuri destinat navigaţiei pe Nil, al doilea din cele pe care ţara noastră le va livra Republicii Arabe Unite. Completul se compune dintr-un şlep propulsat cu două motoare de cîte 230 C.P. şi unul nepropulsat, ambele însumînd o capacitate de transport de 980 tone — pentru produse lichide şi pentru alte mărfuri.

(Agerpres)

PARC DENDROLOGIC AMENAJAT DE ELEVI

CLUJ (de la corespondentul nostru).

Liceul nr. 1 din Bistriţa dispune de un interesant parc dendrologic realizat în cea mai mai mare măsură de elevi, sub îndrumarea profesorilor de specialitate. Parcul cuprinde 173 de specii lemnoase. Printre acestea se numără: bradul şi molidul de Caucaz, brad de Grecia, chiparos de baltă, unele specii existente sînt declarate monumente ale naturii. (Pinus cembra, stejar cu frunza întreagă şi altele, procurate de la Grădina botanică din Cluj, de la Staţiunea de cercetări a Ministerului Economiei Forestiere din Simeria). Elevii, în timpul excursiilor în ţară, au colectat, de asemenea, unele specii din flora spontană.

Atrage atenţia o colecţie de trandafiri, cu 90 de soiuri, iar alături staţia meteorologică care cuprinde o hartă fizică a ţării turnată în beton şi colorată, pluviometru, indicator de vînt, un vulcan, un bazin maritim cu fiorduri, circuri glaciare, 2 ceasuri solare.

SPORT • SPORT • SPORT

ÎN CONTRATIMP

La 1 decembrie, casele de cultură ale tineretului au găzduit întreceri demonstrative, cu participarea unor sportivi fruntaşi, deschizînd festiv spartachiada. A doua şi a treia zi era de aşteptat ca în aproape toate asociaţiile sportive, tinerii să-şi dispute întîietatea la disciplinele preferate. Şi în unele asociaţii Voinţa, I.T.B., Vulcan şi alte cîteva, începutul a fost în bună măsură confirmat din prima zi. Dar şi de astă dată de la „startul festiv" şi pînă la întrecerile propriu-zise se dovedeşte a fi o cale foarte lungă... În marea majoritate a asociaţiilor sportive din Bucureşti întrecerile etapei I se află încă în stadiu de... pregătire. Terenurile, sălile de sport, casele de cultură ale tineretului aşteaptă zadarnic oaspeţi... Oricît de paradoxal ar părea, în Bucureşti startul Spartachiadei de iarnă s-a lansat în contratimp... Nici vorbă, de vină nu-i acest capricios decembrie, ci organizatorii competiţiei — şi numai ei — care se dovedesc la un pas de-a patenta neajunsuri manifestate în ediţiile precedente, dintre care semnalăm astăzi, obiceiul de a amîna organizarea întrecerilor de la o zi la alta.

De altfel, iată în această privinţă cîteva păreri semnificative.

PETRE CAPRA preşedintele Comisiei orăşeneşti de organizare a Spartachiadei: „Etapa I a Spartachiadei a fost precedată de interesante acţiuni cu scop propagandistic şi de la care aşteptăm o mai mare eficacitate decît în ceilalţi ani. Deocamdată însă n-am reuşit ecoul scontat de vreme ce în cele mai multe din asociaţiile bucureştene încă n-au început întrecerile. Cauza, cred că se află în modul necorespunzător în care au înţeles să se preocupe asociaţiile sportive şi organizaţiile U.T.C. de angrenarea tinerilor la startul disciplinelor acestei tradiţionale întreceri de masă. Şi de astă dată s-a constatat că organizatorii primei etape amînă de la o zi la alta desfăşurarea primelor concursuri. Or, în acest fel, timpul afectat (70 de zile) este redus, ceea

Spartachiada de iarnă

ce influenţează direct asupra creşterii numărului concurenţilor şi a disciplinelor practicate. Amînarea etapei I are consecinţe nedorite asupra activităţii sportive de masă a tineretului. De aceea, comisia orăşenească de organizare va trebui să intervină foarte urgent prin măsuri eficace, astfel ca în asociaţiile sportive din Capitală să fie organizate zilnic întrecerile Spartachiadei, evident cele care nu sînt condiţionate de starea timpului. Instructorii, activiştii Consiliului orăşenesc U.C.F.S. vor îndruma şi coordona direct, în fiecare zi, asociaţiile sportive care n-au organizat încă pînă acum concursurile etapei de masă a Spartachiadei. Pe alt plan, cluburile sportive raionale vor iniţia măsuri asemănătoare, în aşa fel ca încă în această săptămînă etapa I să cunoască o largă participare a tineretului din toate uzinele, instituţiile şi întreprinderile oraşului Bucureşti.

ANTON MURARU, şeful comisiei sport şi turism a Comitetului orăşenesc U.T.C. Bucureşti: „În mod cert, această ediţie a Spartachiadei de iarnă se va bucura în oraşul Bucureşti de succes, prin participarea unui mare număr de tineri la cele 10 discipline. E drept, deocamdată, în primele zile constatările nu sînt destul de concludente. De ce? În marile asociaţii sportive, 23 August, Republica, F.R.B. se pregăteşte încă deschiderea festivă. Aceasta, deoarece comisia de organizare a Spartachiadei le-a înlesnit practic amînarea pînă la 15 decembrie... pe motiv că acţiunile festive mai ample ar impulsiona larga participare a tineretului. Acum, sîntem convinşi că numai organizarea practică a întrecerilor ne va conduce la asigurarea succesului competiţiei".

Zilele etapei I sînt chiar de pe acum numărate. Aşa cum se observă că au înţeles şi organizatorii întrecerii, se impun de urgenţă măsuri practice, care să taie din rădăcini obiceiul amînării startului competiţiei de pe o zi pe alta.

V. RANGA

PE SCURT

● **În meci retur pentru competiţia internaţională de fotbal „Cupa cupelor" s-au întîlnit la Dortmund (R. F. Germană) formaţiile Borussia Dortmund şi Glasgow Rangers (Scoţia). Meciul s-a încheiat cu un rezultat de egalitate 0—0. Întîlnirea a fost urmărită de 40 000 de spectatori. Învingători în primul joc cu 2—1, fotbaliştii scoţieni s-au calificat pentru sferturile de finală ale competiţiei.**

● *După cum s-a mai anunţat, în zilele de 10 şi 11 decembrie va avea loc la Havana un mare concurs internaţional de atletism. La acest concurs participă atleţi valoroşi, printre care figurează campioana olimpică la aruncarea suliţei Mihaela Peneş (România), Roger Bambuck (Franţa), Ludvik Danek (Cehoslovacia), Richard Taylor (Anglia), Gyula Zsivotski (Ungaria) şi alţii. Din delegaţia României mai fac parte Gh. Costache (ciocan) şi Z. Vamoş (3 000 m obstacole).*

● **Selecţionata de hochei pe gheaţă a ţării noastre va susţine două meciuri în compania reprezentativei R. D. Germane. Primul joc va avea loc vineri la Leuna, iar cel de-al doilea duminică la Weisswaser.**

● *Ziarul francez de sport „L'Equipe" continuă să publice clasamentele celor mai valoroase performanţe mondiale feminine ale anului 1966. În proba de săritură în înălţime pe primul loc este trecută recordmana mondială Iolanda Balaş cu 1,84 m. Urmează Brown (Australia) cu 1,77 m.*

Desfăşurată pe patinoarul „23 August" din Capitală, prima întîlnire dintre selecţionatele României şi Italiei a dat cîştig de cauză hocheiştilor noştri (4—1) după un meci disputat cu dîrzenie, pasiune şi cu multe faze spectaculoase. Fraţii Szabo şi Calamar au alcătuit o linie de atac care a realizat acţiuni rapide, de adevărată virtuozitate.

Foto: Viorel Raba

CONTINUĂRI • CONTINUĂRI

HOTAR DE AUR ŞI LUMINĂ

ani sînt deja un muncitor calificat, cu o anumită experienţă. Lucrez la capacele de magazie pentru cargoul de 4 500 tdw. Mă străduiesc să fac lucru bun şi temeinic. Consider, totodată, că mai am multe de învăţat. Acum sînt în clasa a X-a la liceul seral.

— Noi, constructorii de nave, adăuga Zamfirache Lungu, obişnuim ca la primul botez al navelor pe care le construim să fim prezenţi pe cala de lansare. N-am lipsit nici la lansarea primului cargou de 10 500—12 500 tdw. Acum, eu lucrez la asamblarea bloc-secţiilor unui nou cargou de acest tip. E un lucru impresionant, dacă te gîndeşti, că, cu ani în urmă, aici se făceau doar reparaţii. Şi eu sînt la liceul seral în clasa a IX-a. Am asigurate toate condiţiile că să pot învăţa mai departe, să ajung un bun specialist în branşa mea. E o dorinţă, desigur, dar una dintre acelea pe deplin realizabile.

Un alt tînăr, NĂSTASE PETRACHE, secretarul comitetului U.T.C. de la marele şantier gălăţean, ne-a vorbit despre faptul că 200 de băieţi de aici îşi vor sărbători, în curînd, majoratul.

Tînăra IULIANA HULEA, de la o altă întreprindere gălăţeană — la I.T.G. — ajutor de ţesător, este la 18 ani, bine cunoscută de tovarăşii de muncă. Absolventă a şcolii profesionale textile, ea se achită de sarcinile de producţie cu multă conştiinciozitate.

La Combinatul siderurgic „Gheorghe Gheorghiu-Dej" alte zeci de tineri îşi vor sărbători şi ei majoratul. Mulţi dintre aceştia sînt sosiţi recent pe şantier, la chemarea organizaţiilor U.T.C. Ei au posibilitatea să devină constructori de nădejde, urmînd ca, în funcţie de nevoile şantierului, de calitatea muncii lor, să devină buni constructori, să se califice în diferite meserii de care este nevoie.

Entuziasmul, optimismul viguros al acestor tineri, dragostea lor pentru tot ceea ce fac sau vor să facă răspund condiţiilor create de partidul şi statul nostru.

Sărbătoarea intrării lor în maturitate va fi luminoasă şi plină de farmec. Tovarăşul Sandu Ploscaru, secretar al Comitetului orăşenesc U.T.C. Galaţi, ne spunea că s-a stabilit tot ceea ce trebuie făcut pentru ca acest eveniment să îmbrace haină sărbătorească. Serile cultural-distractive, învăţarea de cîntece patriotice („Tineret, mîndria ţării", „Să fii partidului oştean"), vizite la Muzeul de istorie a partidului, secţia Galaţi, expuneri cum ar fi: „Constituţia Republicii Socialiste România, Drepturile şi îndatoririle cetăţenilor", „Republica Socialistă România, stat al oamenilor muncii de la oraşe şi sate: stat suveran, independent şi unitar", concursuri „Cine ştie, cîştigă" pe tema „realizări mărete — perspective luminoase", vizionări de filme, medalioane literare — iată cîteva manifestări ai căror invitaţi de onoare sînt cei care împlinesc 18 ani.

DE CE AŞTEPTAŢI SĂ APARĂ DIN SENIN „POMUL LĂUDAT"?

tineri o festivitate mai amplă, la nivelul oraşului, care ca avea loc la sfîrşitul lunii decembrie (deşi nici acest lucru nu e sigur). Dar pînă atunci? N-ar trebui precedată această sărbătorire de o serie de acţiuni, aplaudate de altfel de tineri în ceilalţi ani, n-ar putea fi organizate şi altele noi, cît mai interesante?

Am pus această întrebare mai multor secretari ai organizaţiilor U.T.C. din oraş: „Ce faceţi pentru ca sărbătoarea majoratului să constituie cu adevărat un eveniment de neuitat în viaţa tinerilor de 18 ani?" Ni s-a răspuns că o grămadă de timp a trebuit să treacă pînă s-a făcut „depistarea" celor de 18 ani. Şi cu toate acestea, există la ora actuală încă multe dubii în privinţa numărului tinerilor care intră în majorat.

Din răspunsuri aflăm că la Fabrica de confecţii nu s-a întreprins pînă în prezent aproape nimic în acest sens. De ce? Tovarăşei Aglaia Vlădoiu, secretara comitetului U.T.C. îi sînt neclare acţiunile ce ar trebui organizate cu cei 170 de tineri ajunşi la vîrsta de 18 ani. E drept, organizaţia U.T.C. a asigurat o întîlnire cu directorul adjunct al fabricii, tovarăşul Constantin Chirică, dar la ea n-au putut fi mobilizaţi decît foarte puţini tineri. În rest, se aşteaptă pomul mult lăudat care în acest caz se cheamă festivităţile organizate pe oraş.

Ce părere au tovarăşii de la Comitetul orăşenesc Focşani al U.T.C. despre astfel de lucruri? Tovarăşul Pavel Danilov, secretar cu problemele de propagandă, nu-şi explică de ce proiectele iniţiale ale comitetului orăşenesc au rămas nefructificate, iar mirarea a apărut şi în discuţia cu primul secretar, tovarăşul Ion Iepure.

Nu avem intenţia să dăm pe larg soluţiile privind acţiunile ce s-ar putea organiza cu tinerii majori. Dar cîteva lucruri se impun. În oraşul Focşani, cît şi în satele vecine există, după cum bine se ştie, numeroase monumente şi locuri istorice: monumentul de la Birseşti al lui Ştefan cel Mare, monumentul lui Ion Vodă cel cumplit de la Zilişteea, Casa memorială „Alexandru Vlahuţă" de la Dragosloveni, recentul organizat „Muzeu al Unirii" din Focşani. De ce nu s-ar organiza, de pildă, mai multe vizite la aceste locuri, acţiuni care ar putea avea o deosebită valoare educativă pentru tineri?

Datele preliminare ale „operaţiei de depistare" arată că mai mult de cinci sute de tineri din oraş îşi vor sărbători anul acesta intrarea în majorat. Ei aşteaptă să fie înconjuraţi de organizaţiile U.T.C. cu aceeaşi atenţie de care s-au bucurat, la timpul lor, cei cu un an sau doi mai „în vîrstă". Nu credem că e cazul să se aştepte sosirea lui 25 decembrie cînd, probabil, va avea loc carnavalul pe oraş al tinerilor majori.

LUNA CADOURILOR

bucuria trăită anticipat a unui moment solemn pe care numai ei îl ştiu. Explozia de bucurie sau zîmbetul reţinut urcat din inimă va răsplăti cu prisos gestul omului atent.

★

Cum există o săptămînă a economisirii la C.E.C., o lună a curăţeniei, luna decembrie devine o lună planificată a bunului simţ. Desigur vom ajunge ca oricînd şi oriunde să fie condus de bunul simţ dar luna aceasta va rămîne tradiţionala lună a bunului simţ. De ce? Chestie de poezie dar mai ales de psihologie!

Formal calendarul este reversibil. Cîte implicaţii de psihologie individuală are această repetată rotire, bănuim însă rareori. Decembrie a însemnat din depărtata copilărie şi prima zăpadă şi primele cadouri, şi primele mărunte dar bune bucurii. Tradiţiile nu creează nicicînd contradicţii. E ceva în luna aceasta, a lui decembrie, din copilăria noastră de demult, cu bucurii poate atunci refuzate, ceva din matura noastră conştiinţă că a ne face daruri acum este aceeaşi bucurie de-o vîrstă cu lumea. Obişnuinţa calendarului ne-a dezvoltat o a doua natură. Ceva în noi se primeneşte în faţa întîlnirii cu noul an, cu noul său calendar. Vrem să fim mai buni şi mai generoşi şi reuşim — unii mai mult alţii mai puţin — aceasta. Luna cadourilor — dincolo de raţiunile sale comerciale — este astfel un generos pretext. Căci mai bun nu poţi deveni prin raportări egoiste ci prin referire la semenii tăi. Şi care poate fi semnul discret, fără zgomotoase efuzii, că-ţi este permanent memento această primenire dacă nu un dar făcut celor din preajma ta? O cravată, o portocală, o carte, un buchet de flori poate lucruri efemere în ordine practică dar simboluri memorabile pentru oricînd.

Atenţi la dezideratele oamenilor, comerţul în luna cadourilor din anul acesta este mult mai inspirat, ceea ce înseamnă că se lucrează acolo la centrală nu numai cu abacul dar şi cu registrul sentimentelor. Şi este bine.

OMUL DIN RIO — cinemascop
rulează la Patria (orele 9; 11,15; 13,45; 16,15; 19; 21,30), Bucureşti (orele 8,45; 11; 13,30; 16; 18,30; 21), Feroviar (orele 8; 10,30; 13,15; 16; 18,45; 21,30), Excelsior (orele 9,15; 12; 14,45; 17,30; 20,15).

FANTOMELE SE GRĂBESC
rulează la Republica (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16,15; 18,45; 21,15), Melodia (orele 9; 11,15; 13,30; 15,30; 18; 20,45), Flamura (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

CIMARON — cinemascop
rulează la Luceafărul (orele 9; 11; 13; 15; 17; 19; 21), Festival (orele 8,45; 11; 13,15; 16; 18,30; 21), Griviţa (orele 8,15; 10,45; 13,45; 16; 18,45; 21,15), Modern (orele 9; 11; 13; 15; 17; 19,15; 21,30).

ACEI OAMENI MINUNAŢI ÎN MAŞINILE LOR ZBURĂTOARE —Cinemascop—
rulează la Capitol (orele 9; 11,45; 14,30; 17,30; 20,30).

PORUMBELUL DE ARGILĂ
rulează la Lumina (orele 8,45; 10,45; 12,45; 14,45; 16,45; 18,45; 20,45), Pacea (orele 15; 17,30; 20).

DIPLOMATUL GOL
rulează la Victoria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30), Aurora (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,30).

IDIOTUL
rulează la Central (orele 8,45; 11; 13,30; 16; 18,30; 21).

COLINA
rulează la Union (orele 15,15; 18; 20,30).

STEAUA FĂRĂ NUME
rulează la Doina (orele 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30).

FIUL CĂPITANULUI BLOOD
rulează la Viitorul (orele 9; 15,30; 18; 20,30).

Cadru din filmul „Cenuşa"

ORIZONT ŞTIINŢIFIC NR. 7 — VIZITA CONDUCĂTORILOR DE PARTID ŞI DE STAT ÎN REGIUNEA HUNEDOARA — MAREA SARMATICĂ... MAREA NEAGRĂ — PODURI PESTE TIMP — PATA — ÎNCEPUTUL — A CUI E ŞOSEAUA ? — PILULA.
rulează la Timpuri noi (orele 9—21 în continuare).

TUNELUL — cinemascop
rulează la Giuleşti (orele 10; 12,15; 15,30; 18; 20,30), Buzeşti (orele 9,30; 12; 15,30; 18; 20,30).

FANTOMAS şi FANTOMAS SE DEZLĂNŢUIE — cinemascop
rulează la Dacia (orele 8,30; 12,15; în continuare 16 —19,45).

FANTOMAS SE DEZLĂNŢUIE — cinemascop —
rulează la Munca (orele 10; 12,30; 15,30; 18; 20,30).

ZORBA GRECUL
rulează la Crîngaşi (orele 15,15; 18; 20,45).

CASA DIN MONTEVIDEO — cinemascop
rulează la Drumul Sării (orele 15,30; 18; 20,30), Ferentari (orele 14,45; 17,30; 20,30).

VREMEA ZĂPEZILOR
rulează la Ferentari (orele 18; 18,15; 20,30), Colentina (orele 15,30; 17,45; 20).

TRIUMFUL LUI ROBIN HOOD — cinemascop
rulează la Colentina (orele 15; 17,45; 20,15).

WARLOCK — cinemascop
rulează la Bucegi (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21), Gloria (orele 8,45; 11; 13,15; 15,45; 18,15; 20,45), Volga (orele 8,45; 11,15; 13,45; 16,15; 18,45; 21,15).

FERIŢI-VĂ AUTOMOBILUL !
rulează la Unirea (orele 15,30; 18; 20,30).

MINUNATA ANGELICA — cinemascop
rulează la Tomis (orele 9; 11,15; 13,30; 16,15; 18,30; 20,45), Arta (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,45).

TAXIUL MORŢII
rulează la Vitan (orele 15,30; 18; 20,15).

VERIFICAT. NU EXISTĂ MINE !
rulează la Popular (orele 15,30; 18; 20,30).

ÎN GENUNCHI MĂ ÎNTORC LA TINE
rulează la Moşilor (orele 15; 15,30; 18; 20,30).

COLIBA UNCHIULUI TOM
rulează la Cosmos (orele 15; 17,30; 20,15).

CELE DOUĂ ORFELINE
rulează la Cotroceni (orele 15,15; 18; 20,45).

POVESTEA PROSTIEI MELE
rulează la Floreasca (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45).

WEEK-END LA ZUYDCOOTE — cinemascop
rulează la Rahova (orele 15,30; 18; 20,30).

18,00 — Emisiunea pentru copii şi tineretul şcolar: În loc de cinema: Film „Calul Fury", — Studioul pionierilor; 18,50 — Telejurnalul de seară; 19,00 — Fotbal: Vasas Budapesta — Internazionale Milano, transmisie de la Budapesta; 20,50 — „Fîntînele oraşului" film coregrafic, producţie a Studioului de Televiziune Bucureşti; 21,00 — Cîntă Nicolae Herlea; 21,30 — Film: „Atentatul"; 23,10 — Telejurnalul de noapte.

ZILNIC ● Ştiri însemnări comentarii ● Ştiri însemnări comentarii ● Ştiri însemnări

DE PESTE HOTARE

Vizita preşedintelui Consiliului de Stat, Chivu Stoica, în Etiopia

(Urmare din pag. I)

eforturilor statelor africane independente pentru realizarea acestor scopuri, relevînd că aceste eforturi sînt urmărite cu mult interes, simpatie şi spirit de solidaritate de poporul nostru. România fiind un factor activ care militează cu consecvenţă pentru apărarea independenţei şi suveranităţii naţionale a statelor, în sprijinul popoarelor care luptă pentru lichidarea dominaţiei coloniale. Independenţa şi suveranitatea, a subliniat preşedintele Chivu Stoica, se pot cîştiga numai prin unitatea tuturor celor ce năzuiesc spre libertate.

Programul din cursul dimineţii de marţi s-a încheiat cu o vizită la fabrica de ciment din Addis Abeba, care, împreună cu alte întreprinderi similare, pun în valoare bogatele rezerve de calcar şi alte materii prime ale Etiopiei, necesare dezvoltării construcţiilor şi industriei materialelor de construcţii.

Conducătorul român a urat lucrătorilor de la această fabrică depline succese în muncă.

În cursul după-amiezii înaintatul oaspete român şi persoanele oficiale care îl însoţesc au vizitat „Universitatea Haile Selassie I".

Amplasată în mijlocul unui mare parc străjuit de eucalipţi şi palmieri, clădirea acestei instituţii de învăţămînt superior este o reuşită îmbinare a arhitecturii moderne cu stilul clasic autohton.

Vicepreşedintele universităţii a salutat cordial pe oaspeţi, invitîndu-i să viziteze muzeul etnografic aflat în incinta clădirii şi biblioteca, unde sînt păstrate exemplare rare de tipărituri. Gazdele au atras atenţia asupra microfilmului unei lucrări aparţinînd lui Nicolae Iorga, în care marele istoric român evocă legăturile existente între Ţările Româneşti şi Etiopia în secolele XVI şi XVII şi a lucrării cuprinzînd impresiile de călător pe aceste meleaguri ale scriitorului Mihai Tican Rumano.

Preşedintele Chivu Stoica a oferit în dar universităţii lucrări ştiinţifice şi beletristice româneşti, editate în limbile engleză şi franceză, discuri, precum şi obiecte de artă populară românească.

Au fost vizitate apoi unele săli de cursuri şi săli de studiu. Cu acest prilej oaspeţii români sînt informaţi că în cele 13 facultăţi ale universităţii din Addis Abeba studiază aproape 3 000 de studenţi etiopieni şi din alte ţări africane.

Preşedintele Consiliului de Stat a răspuns cu căldură urărilor studenţilor şi le-a urat multe succese la învăţătură pentru a deveni cadre cu o înaltă calificare, care să şi aducă din plin contribuţia la dezvoltarea şi înflorirea Etiopiei.

Toastul Maiestăţii Sale Imperiale Haile Selassie

Luînd cuvîntul la banchetul oferit luni seara, în cinstea preşedintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Împăratul Haile Selassie a spus: „Ne face o mare plăcere să vă salutăm în această seară şi să vă exprimăm aprecierea pentru că aţi acceptat invitaţia de a vizita Etiopia. Cu această fericită ocazie vă adresăm dv., domnule preşedinte, şi soţiei un foarte călduros bun sosit.

Cu doi ani în urmă, la invitaţia predecesorului dv., regretatul Gheorghe Gheorghiu-Dej, am avut ocazia să vizităm frumoasa şi mare dv. ţară şi să avem contacte personale cu harnicul popor al României. Ne amintim întotdeauna cu plăcere de primirea caldă şi prietenească care ne-a fost făcută de către poporul şi guvernul României. Sincera şi cordiala primire ce ni s-a făcut este o dovadă vie a marelui respect şi admiraţiei pe care poporul român o poartă pentru poporul nostru şi pentru noi personal.

În cursul vizitei noastre am văzut în mod nemijlocit marile progrese obţinute de către poporul român, avantajele pe care i le oferă civilizaţia modernă.

Ca rezultat al progresului tehnic şi ştiinţific al omenirii, lumea noastră a suferit schimbări uriaşe, fără precedent.

Părţi depărtate ale lumii s-au apropiat, s-au dezlegat mistere, toate aceste realizări ar fi trebuit să aducă satisfacţii omenirii. Cu toate acestea, omul, printre altele, a folosit aceste mari realizări în scopuri netaste prin introducerea şi acumularea armelor de distrugere în masă.

Relevînd creşterea tot mai mare a stocurilor de arme ucigătoare care se află deja în posesia unui număr de ţări, Împăratul Etiopiei a subliniat că o asemenea situaţie este incompatibilă cu cerinţele vremurilor noastre.

De aceea este o datorie sacră a tuturor să folosească situaţia prezentă şi să depună eforturi pentru obţinerea unei păci durabile.

Cerinţele de bază ale semenilor de pretutindeni — a spus în continuare vorbitorul — sînt aceleaşi. Nu există om în lume care să nu nutrească speranţa de a-şi ridica nivelul de trai. De asemenea, este dorinţa arzătoare a celor mai multe guverne să satisfacă nevoile materiale şi să ridice nivelul de trai al popoarelor lor. Oamenii au început să gîndească la semenii lor, la ţara lor şi la comunitatea mondială. Toţi trebuie să se ştie, dulaşcă fără tocmeală să dacă mai departe aceste principii şi idealuri simple, dar fundamentale, astfel ca generaţiile viitoare să se bucure de un viitor mai bun.

Nu trebuie să negăsim a semnifica aici — a spus în continuare Împăratul Haile Selassie — că Etiopia întreţine de mult relaţii prietenoase cu România nu numai în vremea de pace, ci şi în vremuri de mari neîncercări şi încercări, chiar înainte existenţa noastră ca naţiune a fost ameninţată de către agresori fascisti. Ne vom aminti mult timp sprijinul moral pe care l-am primit de la poporul Românie prin ministrul său de externe, Nicolae Titulescu, cînd am adresat un apel Ligii Naţiunilor.

Este, de asemenea, demn de menţionat că o imagine reflectată de unul din istoria dv. personală bravului erou român Ştefan cel Mare, care a luptat curajos hotărîndu-şi viaţa libertăţii şi independenţei ţării sale.

Deşi vizita excelenţei voastre în ţara noastră este scurtă — a spus mai departe Împăratul Etiopiei — noi sîntem sinceri convinşi că ea va contribui la întărirea în continuare a legăturilor de prietenie existente între România şi Etiopia.

În această eră de interdependenţă, România şi Etiopia trebuie să facă tot ce le stă în putinţă pentru a colabora în interesul reciproc al celor două ţări. Există multe domenii în care ţările noastre pot colabora în mod eficient.

În acest spirit de prietenie şi colaborare invităm pe toţi să ni se alăture în a vă ura viaţă lungă şi sănătate dv., domnule preşedinte, şi doamnei Chivu Stoica, progres şi prosperitate României, o pace mondială durabilă.

Toastul preşedintelui Chivu Stoica

În toastul său, preşedintele Consiliului de Stat, Chivu Stoica, după ce a exprimat bucuria de a se afla în Etiopia, la invitaţia Maiestăţii Sale Imperiale, a mulţumit pentru primirea cordială şi atenţia cu care a fost înconjurată delegaţia, apreciindu-le ca o manifestare a sentimentelor de prietenie faţă de Republica Socialistă România şi poporul român.

Subliniind că legăturile dintre popoarele român şi etiopian au o îndelungată tradiţie, care îşi găseşte temeiul în dorinţa comună a celor două popoare de a se cunoaşte reciproc, în ataşamentul lor pentru libertate, suveranitate şi independenţă naţională, pace şi progres social, vorbitorul a menţionat că prietenia dintre ţările noastre s-a manifestat cu deosebită vigoare în împrejurările grele ale luptei pentru apărarea independenţei Etiopiei ameninţată de fascism, relevînd solidaritatea poporului român cu lupta dîrză dusă în acel timp de poporul etiopian sub conducerea Maiestăţii Sale Imperiale, Haile Selassie I.

Mulţumind pentru cuvintele de preţuire rostite la adresa succeselor României în dezvoltarea sa economică şi socială, preşedintele Consiliului de Stat a subliniat simpatia şi interesul cu care sînt urmărite în ţara noastră eforturile Etiopiei, pe calea dezvoltării economiei şi culturii sale naţionale, ridicării continue a nivelului de trai al poporului. El a relevat, apoi, contribuţia de seamă adusă de contactele directe stabilite între oamenii de stat ai ţărilor noastre pentru continua apropiere şi dezvoltare a colaborării dintre Republica Socialistă România şi Etiopia, evocînd plăcuta amintire a vizitei Maiestăţii Sale Imperiale în România.

După ce a arătat că problema asigurării păcii mondiale, preocupă astăzi, în cel mai înalt grad, toate popoarele lumii, preşedintele Consiliului de Stat a scris: În rezolvarea acestei vitale aşteptări sînt necesare eforturile şi răspunderile sporite ale tuturor statelor şi guvernelor. În acest sens, aş vrea să exprim preţuirea pe care guvernul şi poporul român o acordă acţiunilor de pace ale Etiopiei, eminentei contribuţii adusă de Maiestatea Voastră Imperială la nobila cauză a extinderii colaborării politice şi economice a statelor africane. România porneşte în activitatea sa externă de la ideea că fiecare ţară, indiferent de mărimea sa, poate şi trebuie să contribuie la rezolvarea marilor probleme care frămîntă contemporaneitatea, la promovarea colaborării şi înţelegerii între popoare. În acest scop, ţara noastră desfăşoară eforturi susţinute pentru statornicirea în viaţa internaţională a unui climat de colaborare şi a unor relaţii sănătoase, întemeiate pe respectarea normelor dreptului internaţional şi a egalităţii suverane a statelor. Aceste preocupări le corespund acţiunile guvernului român pentru transformarea Balcanilor într-o zonă a păcii, precum şi iniţiativa privind cooperarea europeană.

În ultimă instanţă, consolidarea păcii şi securităţii mondiale este condiţionată de asezarea relaţiilor între state pe principiile suveranităţii şi independenţei naţionale, egalităţii în drepturi, neamestecului în treburile interne şi avantajului reciproc. Aceste principii, care se bucură de o recunoaştere tot mai largă în lume, capătă o deosebită actualitate în condiţiile în care pacea şi securitatea popoarelor din o întinsă zonă a Asiei de sud-est sînt grav ameninţate de agresiunea în Vietnam, a cărei evoluţie constituie o piatră de pe principala pacea mondială. Referindu-se la poziţia guvernului român cu privire la agresiunea SUA în Vietnam, preşedintele Consiliului de Stat al României a spus: Poporul român îşi exprimă îngrijorarea legitimă faţă de evoluţia primejdioasă a evenimentelor şi militează pentru încetarea imediată, necondiţionată şi definitivă a bombardării R.D. Vietnam şi aplicarea cu strictete a acordurilor de la Geneva cu privire la Vietnam.

Referindu-se la lupta de eliberare naţională şi profundele ei ecouri în viaţa economică a popoarelor care au dobîndit recent independenţa, vorbitorul a spus că această luptă reprezintă un element important pentru mersul înainte al omenirii. România sprijină consecvent lupta statelor africane pentru consolidarea independenţei lor naţionale, pentru prosperitate economică şi socială, condamnă cu hotărîre prezenţa pe continentul african a unor vestigii ale colonialismului.

Exprimîndu-şi convingerea că întrevederile şi convorbirile ce vor avea loc în cursul vizitei vor aduce o nouă contribuţie la dezvoltarea relaţiilor de prietenie dintre ţările şi popoarele noastre, preşedintele Consiliului de Stat a toastat pentru continua întărire a acestor relaţii, pentru prosperitatea poporului etiopian, pentru sănătatea şi fericirea Maiestăţii Sale şi familiei imperiale, în sănătatea tuturor celorlalte distinse personalităţi prezente.

R. P. MONGOLĂ: Geologi pe Valea rîului Ara Beshatain

Sosirea delegaţiei U.T.C. la Moscova

MOSCOVA 7 — Corespondentul Agerpres, S. Podină, transmite: Miercuri a sosit la Moscova o delegaţie a Uniunii Tineretului Comunist din Republica Socialistă România, condusă de Petre Enache, prim-secretar al C.C. al U.T.C., care face o vizită în U.R.S.S. la invitaţia Comitetului Central al Uniunii Tineretului Comunist Leninist.

La gara Kiev delegaţia a fost întîmpinată de S. P. Pavlov, prim-secretar al C.C. al U.T.C.L., reprezentanţi ai Comitetului Orăşenesc Moscova, activişti ai U.T.C.L.

Au fost prezenţi Teodor Marinescu, ambasadorul Republicii Socialiste România în U.R.S.S. şi membri ai ambasadei.

Vizita tovarăşului Pompiliu Macovei în U.R.S.S.

MOSCOVA 7 — Corespondentul Agerpres, S. Podină, transmite: La invitaţia Ministerului Culturii al U.R.S.S., ministrul a sosit la Moscova Pompiliu Macovei, preşedintele Comitetului de Stat pentru Cultură şi Artă al Republicii Socialiste România.

La sosire, oaspeţilor le fost întîmpinat de Ekaterina Furtseva, ministrul culturii al U.R.S.S., şi de alte persoane oficiale. În întîmpinarea lui venit, de asemenea, ambasadorul României la Moscova, Teodor Marinescu, şi alţi membri ai ambasadei.

CRIZA RHODESIANĂ

Agitaţie la Londra

Într-un mesaj televizat premierul Wilson a deplins marţi seara eşecul tratativelor sale cu primul ministru rasist rhodesian, Smith.

Documentul de lucru elaborat în cursul întîlnirii de pe „Tiger", a spus Wilson, „ar fi constituit o soluţie onorabilă pentru un regim care a sfidat autoritatea coroanei şi Parlamentul britanic. Ceea ce am oferit Rhodesiei era un acord generos... Din intermisibila listă a prilejurilor ratate, nici unul nu a fost în chip mai tragic pierdut decît cel respins de Smith. Am marcat dezintegrarea Commonwealthului atunci cînd am uitat să încercăm această ultimă şansă de acord". Premierul a dezvăluit că la începutul acestui an a propus guvernului rhodesian o unire deplină între cele două ţări ca o cale de soluţionare a crizei. Dacă propunerea ar fi fost acceptată, Anglia şi Rhodesia ar fi devenit o singură ţară, fără ca situaţia populaţiei africane să fi fost amelioată. Wilson a vorbit apoi despre noile sancţiuni propuse care, în concepţia guvernului britanic, ar trebui să fie „aderate dar selective", fără a merge pînă la riscul de a prejudicia relaţiile Anglie cu Africa de sud.

Această ultimă preocupare domină consultările iniţiate de diplomaţia britanică la O.N.U. George Brown, ministrul de externe al Angliei, a plecat marţi seara la New York pentru a susţine poziţia britanică, investit fiind cu însărcinarea de a evita pe cît posibil includerea produselor petrolifere în lista mărfurilor supuse embargoului. Cercurile informate din Londra nu exclud, însă, posibilitatea ca, în extremis, Anglia să fie nevoită să cedeze, cel puţin parţial, asupra acestui punct, care ar fi în măsură să provoace o confruntare cu Republica Sud-Africană, principală furnizoare de petrol pentru Rhodesia.

O dezbatere de două zile în problema rhodesiană a fost inaugurată ieri după-amiază în Camera Comunelor. Guvernul a depus o moţiune aprobînd aplicarea unor sancţiuni „selective obligatorii" Rhodesiei şi deplorînd respingerea documentului de la Gibraltar de către regimul ilegal din Rhodesia. Moţiunea va fi supusă votului Camerei Comunelor joi seara. Întrunit marţi într-o şedinţă specială, „cabinetul fantomă" conservator a hotărît să voteze împotriva politicii guvernamentale în problema Rhodesiei. Aceasta va fi primul vot negativ exprimat de opoziţia conservatoare faţă de politica guvernului în problema rhodesiană de la începutul crizei.

Congresul panelenic al economiştilor

La Atena au început lucrările primului congres panelenic al economiştilor.

În raportul intitulat „Rapida dezvoltare economică, problema fundamentală a ţării" se arată că în condiţiile de astăzi se impune o abordare flexibilă a politicii de dezvoltare economică prin industrializarea ţării şi modernizarea agriculturii pe baza unei planificări de perspectivă. Accentul principal la realizarea Greciei la Piaţa comună, se arată în raport, trebuie revizuit, bazîndu-se speranţele pe care şi le-a pus Grecia în această asociere s-au spulberat.

Într-un alt raport intitulat „Rolul statului în dezvoltarea economică" s-a relevat faptul că proporţiile din 30—40 la sută a investiţiilor de stat trebuie să joace un rol eficient în dezvoltarea principalelor ramuri ale economiei naţionale.

Într-un al treilea raport intitulat „Colaborarea internaţională şi dezvoltarea economică" se pune accentul pe necesitatea lărgirii colaborării Greciei cu toate ţările, indiferent de sistemul lor social-politic, bazînd-se asupra principiului colaborării eficiente şi multilaterale, economice, grecii nu pot marca paşi înainte spre progres economic şi social.

Motivul unor vizite

Secretarul de stat Dean Rusk a sosit la Tokio. Vizita lui în Japonia va fi urmată de o călătorie la Saigon, în Taivan, probabil în Iran, iar la 16 decembrie secretarul de stat va participa la sesiunea Consiliului NATO de la Paris. Vizita ar putea trece neobservată dacă Japonia nu s-ar număra printre ţările vizitate în ultima vreme cu asiduitate de emisarii americani. Dintre ţările asiatice, Japonia bate neîndoielnic recordul în această privinţă. Amintim că Japonia a fost vizitată în cursul acestui an de către vicepreşedintele Humphrey, de secretarul de stat Rusk, de subsecretarul de stat William Bundy, de ambasadorul special Averell Harriman. Nu este exclusă vizita în Japonia a reprezentantului american la O.N.U., Arthur Goldberg, a fostului preşedinte Eisenhower şi a altor oameni politici americani.

Ţelurile acestor vizite, în general, nu diferă. Vizitele americane în Japonia au ca principal obiectiv exercitarea de presiuni asupra acestei ţări pentru asocierea Japoniei la planurile agresive ale Statelor Unite în Asia. Înaintea conferinţei de la Manila, Japonia a fost de asemenea vizitată de secretarul de stat Rusk. Tot atunci ţelurile politicii americane în Asia au fost expuse oamenilor politici japonezi de către preşedintele Filipinelor, care avea misiunea de a organiza reuniunea de la Manila. Cu tot refuzul guvernului japonez de a sprijini deschis politica americană în Asia, presiunile după cum se vede n-au luat sfîrşit. Purtătorul de cuvînt al Departamentului de Stat, referindu-se la vizita secretarului de stat, declara că această călătorie „răspunde dorinţei preşedintelui Johnson de a exista contacte strînse cu un anumit număr de guverne după conferinţa de la Manila". Deci, aceleaşi probleme deschise, aceleaşi tentative ale Statelor Unite de a impune Japoniei o politică contrară intereselor sale naţionale vitale, aceleaşi eforturi de a pune pe picioare o nouă grupare militară în zona Pacificului şi de intensificare a războiului din Vietnam.

Vizita lui Rusk are şi un alt obiectiv. La Washington s-a aflat că noua remaniere guvernamentală, care era în curs atunci cînd secretarul de stat îşi proiecta escala la Tokio, ar putea antrena unele modificări neaşteptate în componenţa guvernului japonez. Într-adevăr, din noul guvern format de Sato, după Congresul Partidului Liberal Democrat, fac parte în marea lor majoritate miniştri noi. Inclusiv la Ministerul de Externe. Deşi observatorii nu consideră că aceasta ar putea antrena neapărat modificări ale politicii externe a Japoniei, totuşi comentatorii sînt de părere că prin numirea lui Taheo Miki ca ministru al afacerilor externe ar putea fi impulsionat procesul unei politici japoneze „mai independente faţă de S.U.A." (FRANCE PRESSE). Ministrul de externe este cunoscut pentru exprimarea unor poziţii de disociere faţă de atitudinea S.U.A. în Vietnam.

Se poate deci presupune că secretarul de stat a dorit nu numai stabilirea unui prim contact cu omologul său japonez, dar urmăreşte totodată să nu permită Japoniei cel puţin o dare înapoi de la actuala politică externă. Încercînd să menţină „acelaşi nivel de relaţii" (WASHINGTON POST) între Statele Unite şi Japonia, secretarul de stat Rusk speră, bineînţeles, în posibilitatea prezentării mai atrăgătoare a planurilor americane în Asia.

Călătoria secretarului de stat în Japonia şi în celelalte ţări asiatice constituie un nou efort propagandistic american de a prezenta într-o lumină falsă intenţiile şi politica reală americană în Vietnam. În aceste zile în care publicistica americană continuă să propage aşa-zisa „dorinţă de pace" a Statelor Unite în Vietnam, s-a anunţat bombardarea de către aviaţia americană a oraşului Hanoi, capitala R. D. Vietnam, păşindu-se astfel la o nouă etapă a „escaladării", comiţîndu-se un act de o gravitate excepţională.

Prin urmare, diversitatea emisarilor americani nu presupune şi diversitatea ideilor în politica externă americană. Poporul japonez se opune în mod hotărît războiului din Vietnam, a condamnat prin manifestaţii grandioase agresiunea Statelor Unite împotriva poporului vietnamez, şi nu doreşte ca ţara sa să fie antrenată în această aventură.

P. NICOARĂ

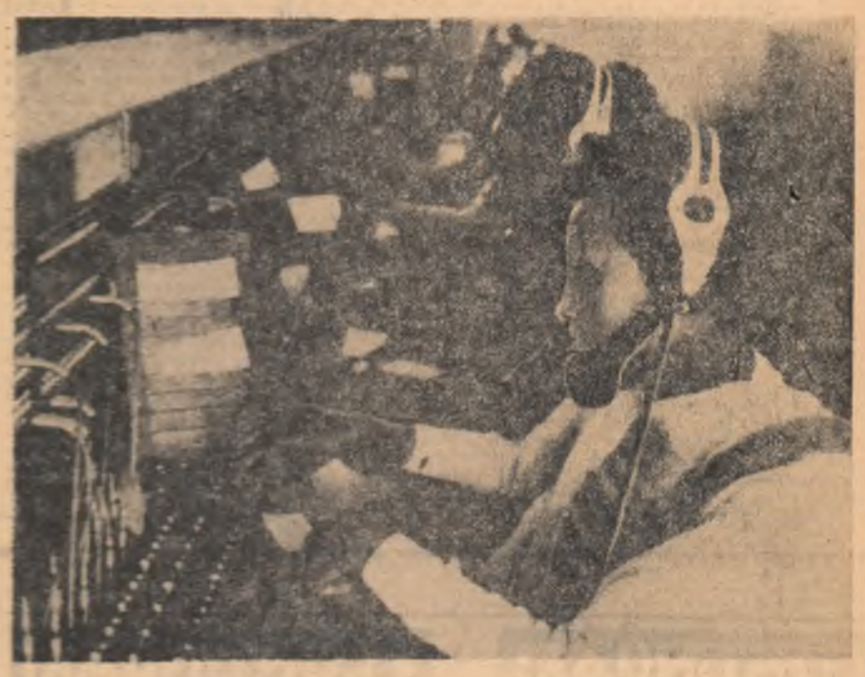

ETIOPIA: La centrala telefonică din Addis Abeba

„OPERAŢIA SALVARE"

În sfîrşit, Francesco Franco a vorbit: pentru prima oară în Cortes după 30 de ani, spre a anunţa a şaptea lege fundamentală din activitatea sa, avînd grijă să sugereze însă că de data aceasta e vorba de testamentul său politic. Pluricontroversata reformă, a statului spaniol a fost expusă sub imperiul unor stringente cerinţe interne şi externe care l-au determinat pe Caudillo să încerce „operaţia de salvare" a sistemului său total anchilozat.

Franchismul fără Franco este pregătit cu precauţie prin anunţarea unor aparente libertăţi menţinînd însă intacte bazele aceluiaşi regim.

LE MONDE observa că „prudent, generalul Franco intenţionează de fapt să înainteze cu paşi măsuraţi pe calea care duce către o monarhie autoritară, pînă atunci el păstrînd în continuare rolul de arbitru suprem".

Faimoasa „lege organică" va fi supusă la 14 decembrie unui referendum, Caudillo vrînd să demonstreze şi prin această măsură că acum, în condiţii noi, el recurge la uzanţe politice noi. Pînă atunci, serviciile specializate din Ministerul Informaţiilor au declanşat o ofensivă propagandistică fără precedent în istoria electorală a ţării pentru a scoate din apatie opinia publică spaniolă. Drept care, fiecare dintre cei 19 620 000 electori primeşte în chip de scrisoare adresată personal o abundentă literatură privind locul şi ora la care va vota adresantul, precum şi date minuţioase asupra prevederilor „legii organice". Fraga Iribarne, ministrul Informaţiilor, a ordonat tipărirea a 120 000 000 de voturi! De altminteri dl. Iribarne, unul din pilonii de nădejde ai regimului, a deschis focul ofensivei electorale la radio, televiziune, presă, printr-un bombardament tactic de adevărată artilerie grea. Ministrul Informaţiior asigură că legea organică a fost elaborată „pentru decenii sau secole" şi conchide demonstrînd că obiectivul ei este „cimentarea continuităţii regimului, căci stabilitatea şi continuitatea sînt în mod cert condiţiile unei adevărate evoluţii". Cu alte cuvinte, domnul Iribarne, prin dezvoltarea tezei sale „continuiste", a dezvăluit însăşi esenţa manevrei de la Madrid.

Partidele de opoziţie din Spania, în total dezacord cu intenţiile regimului, au definit zilele trecute o poziţie comună în privinţa referendumului de la 14 decembrie. Pentru prima dată de la sfîrşitul războiului civil, reprezentanţii întregii opoziţii, întruniţi într-o reuniune secretă la Madrid, au semnat un acord comun, ce se va da în curînd publicităţii, prin care poporul Spaniei e chemat să se abţină de la referendum.

Cu prilejul aceleiaşi reuniuni a fost, de asemenea, aprobat şi textul unei petiţii remise săptămîna trecută ministrului de interne Camillo Alonso Vega precum şi guvernatorilor din Bilbao, Barcelona, Valencia, prin care partidele şi organizaţiile aflate în opoziţie cer aceleaşi drepturi de folosire a mijloacelor de propagandă în vederea referendumului ca cele acordate autorităţilor guvernamentale. Se revendică în special autorizarea folosirii radioului, a televiziunii, posibilitatea de a controla operaţiile de votare, precum şi extinderea dreptului de vot la muncitorii spanioli din străinătate şi la cei care au fost privaţi de drepturi civile. După cum era de aşteptat guvernul a respins cererea opoziţiei — infirmînd în fapt pretinsele intenţii de liberalizare — sub pretextul... nesemnării personale a petiţiei.

Autorităţile din Spania, au răspuns totdeauna revendicărilor democratice prin apeluri drastice la ordine, „ordine" impusă timp de 30 de ani prin cea mai cumplită constrîngere. Ceea ce obligă la concluzia că, nici de data aceasta — oricîte vorbe s-ar rosti şi simulacre de reforme s-ar inscena — regimul de la Madrid nu doreşte nimic altceva, atît pentru prezent, cît şi pentru viitor, decît „ordinea" sa.

VIORICA TĂNĂSESCU

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii", Tel. 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii".